

Službeni list

Europske unije

C 231

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

17. srpnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 231/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 231/02	Predmet C-10/17 P: Žalba koju je 11. siječnja 2017. podnio Polo Club protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. u predmetu T-67/15, Polo Club protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	2
2017/C 231/03	Predmet C-50/17 P: Žalba koju je 31. siječnja 2017. podnio Universidad Internacional de la Rioja, S.A. protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2016. u predmetu T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja protiv EUIPO-a – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)	2
2017/C 231/04	Predmet C-147/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2017. uputio Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) – Sindicatul Familia Constanța i drugi protiv Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța	3
2017/C 231/05	Predmet C-148/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Peek & Cloppenburg KG protiv Peek & Cloppenburg KG	4
2017/C 231/06	Predmet C-161/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Land Nordrhein-Westfalen protiv Dirka Renckhoffa	5

2017/C 231/07	Predmet C-171/17: Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Europska komisija protiv Mađarske	5
2017/C 231/08	Predmet C-179/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2017. uputio Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španjolska) – Bankia S.A. protiv Alfonsa Antonia Laua Mendoze i Verónice Yuliane Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Predmet C-192/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Cobra SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Predmet C-196/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Kathrin Meyer protiv TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Predmet C-197/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Thomas Neufeldt i dr. protiv TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Predmet C-198/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Ivan Wallmann protiv TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Predmet C-200/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Susanne de Winder protiv TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Predmet C-201/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Holger Schlosser i Nicole Schlosser protiv TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Predmet C-202/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe protiv TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Predmet C-208/17 P: Žalba koju je 21. travnja 2017. podnio N. F. protiv rješenja Općeg suda (Prvo vijeće, prošireni sastav) od 28. veljače 2017. u predmetu T-192/16, N. F. protiv Europskog vijeća . . .	12
2017/C 231/17	Predmet C-209/17 P: Žalba koju je 21. travnja 2017. podnio N. G. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće, prošireni sastav) od 28. veljače 2017. u predmetu T-193/16, N. G. protiv Europskog vijeća . .	13
2017/C 231/18	Predmet C-210/17 P: Žalba koju je 21. travnja 2017. podnio N. M. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće, prošireni sastav) od 28. veljače 2017. u predmetu T-257/16, N. M. protiv Europskog vijeća . .	14
2017/C 231/19	Predmet C-212/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Simón Rodríguez Otero protiv Televisión de Galicia S. A.	15
2017/C 231/20	Predmet C-225/17 P: Žalba koju su 27. travnja 2017. podnijeli Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 17. veljače 2017. u spojenim predmetima T-14/14 i T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines i dr. protiv Vijeća Europske unije	15
2017/C 231/21	Predmet C-226/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Brigitte Wittmann protiv TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Predmet C-228/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Reinhard Wittmann protiv TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Predmet C-238/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2017. uputio Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litva) – „Renega” UAB protiv „Energijos skirstymo operatorius” AB, „Lietuvos energijos gamyba” AB	18
2017/C 231/24	Predmet C-246/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Conseil d’État (Belgija) – Ibrahima Diallo protiv État belge	19
2017/C 231/25	Predmet C-265/17 P: Žalba koju je 16. svibnja 2017. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. ožujka 2017. u predmetu T-194/13, United Parcel Service protiv Europske komisije	21

Opći sud

2017/C 231/26	Predmet T-637/15: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2017. – Alma-The Soul of Italian Wine protiv EUIPO-a – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Raniji verbalni žig Europske unije VIÑA SOL — Relativni razlog za odbijanje — Povreda razlikovnog karaktera — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	22
2017/C 231/27	Predmet T-519/16: Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2017. – Piessevaux protiv Vijeća „Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Prijenos mirovinskih prava u mirovinski sustav Unije — Prijedlog za uračunavanje razdoblja osiguranja — Članak 11. stavak 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju — Nove opće provedbene odredbe — Jednako postupanje — Stečena prava — Legitimna očekivanja”	22
2017/C 231/28	Predmet T-164/16: Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2017. – Piper Verlag protiv EUIPO-a (THE TRAVEL EPISODES) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije THE TRAVEL EPISODES — Apsolutni razlog za odbijanje — Zahtjev za preinaku — Akt koji žalbeno vijeće ne može donijeti — Povreda formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)	23
2017/C 231/29	Predmet T-207/16 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. svibnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Upozorenje o isključenju — Upozorenje o provjeri — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	23
2017/C 231/30	Predmet T-285/16: Rješenje Općeg suda od 15. svibnja 2017. – Dominator International protiv EUIPO-a (DREAMLINE) („Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig DREAMLINE — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 — Članak 7. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana — Članak 126. Poslovnika”)	24
2017/C 231/31	Predmet T-481/16 RENV: Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2017. – Cuallado Martorell protiv Komisije („Javna služba — Zapošljavanje — Otvoreni natječaj — Nepozivanje na usmeno testiranje — Ocjena pisanog testa — Odluka o neuvrštavanju imena tužiteljice na popis uspješnih kandidata — Mogućnost da povjerenstvo za odabir jednome od svojih članova povjeri ispravljanje pisanih testova — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito potpuno pravno neosnovana”)	25
2017/C 231/32	Predmet T-785/16: Rješenje Općeg suda od 16. svibnja 2017. – BSH Electrodomesticos España protiv EUIPO-a – DKSH International (Ufesa) „Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Ufesa — Mirno rješavanje spora — Tužiteljevo stjecanje žiga za koji je zatražena registracija — Obustava postupka”	25

2017/C 231/33	Predmet T-170/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 18. svibnja 2017. – RW protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Javna služba — Dužnosnici — Dopust i umirovljenje — Dob za umirovljenje — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Zahtjev za suspenziju primjene — Fumus boni juris — Hitnost — Odvagivanje interesa”)	26
2017/C 231/34	Predmet T-113/17: Tužba podnesena 20. veljače 2017. – Crédit Agricole i Crédit Agricole Corporate and Investment Bank protiv Komisije	27
2017/C 231/35	Predmet T-242/17: Tužba podnesena 25. travnja 2017. – S. C. protiv Eulexa Kosovo	28
2017/C 231/36	Predmet T-244/17: Tužba podnesena 26. travnja 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije	29
2017/C 231/37	Predmet T-254/17: Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Intermarché Casino Achats protiv Komisije	29
2017/C 231/38	Predmet T-255/17: Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Les Mousquetaires i ITM Entreprises protiv Komisije	30
2017/C 231/39	Predmet T-268/17: Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoinde Industriale	31
2017/C 231/40	Predmet T-269/17: Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoinde Industriale	32
2017/C 231/41	Predmet T-270/17: Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoinde Industriale	33
2017/C 231/42	Predmet T-271/17: Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoinde Industriale	34
2017/C 231/43	Predmet T-272/17: Tužba podnesena 5. svibnja 2017. – Webgarden protiv EUIPO-a (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Predmet T-283/17: Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – SH protiv Komisije	35
2017/C 231/45	Predmet T-284/17: Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Le Pen protiv Parlamenta	36
2017/C 231/46	Predmet T-285/17: Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Yanukovych protiv Vijeća	37
2017/C 231/47	Predmet T-286/17: Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Yanukovych protiv Vijeća	38
2017/C 231/48	Predmet T-288/17: Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – Sky protiv EUIPO-a – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Predmet T-290/17: Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Stavitskyi protiv Vijeća	40
2017/C 231/50	Predmet T-291/17: Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Transdev i dr. protiv Komisije	41
2017/C 231/51	Predmet T-292/17: Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Région Île-de-France protiv Komisije	41
2017/C 231/52	Predmet T-297/17: Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Lion’s Head Global Partners protiv EUIPO-a – Lion Capital (Lion’s Head)	42
2017/C 231/53	Predmet T-297/17: Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – VSM protiv EUIPO-a (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Predmet T-299/17: Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rong-peng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Predmet T-300/17: Tužba podnesena 17. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rong-peng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Predmet T-301/17: Tužba podnesena 17. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rong-peng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Predmet T-302/17: Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rong-peng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Predmet T-303/17: Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rong-peng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Predmet T-304/17: Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rong-peng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Predmet T-305/17: Tužba podnesena 17. svibnja 2017. – Red Bull protiv EUIPO-a (Prikaz paralelograma koji se sastoji od dva polja u različitim bojama)	47
2017/C 231/61	Predmet T-307/17: Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – adidas protiv EUIPO-a – Shoe Branding Europe (Prikaz triju paralelnih pruga)	48
2017/C 231/62	Predmet T-310/17: Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – Lion's Head Global Partners protiv EUIPO-a – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Predmet T-311/17: Tužba podnesena 19. svibnja 2017. – Stips protiv Komisije	49
2017/C 231/64	Predmet T-313/17: Tužba podnesena 22. svibnja 2017. – Wajos protiv EUIPO-a (oblik boce)	50
2017/C 231/65	Predmet T-314/17: Tužba podnesena 23. svibnja 2017. – Nosio protiv EUIPO-a (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Predmet T-318/17: Tužba podnesena 19. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoin d Industriale	51
2017/C 231/67	Predmet T-330/17: Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Ceobus i dr. protiv Komisije	52
2017/C 231/68	Predmet T-331/17: Tužba podnesena 23. svibnja 2017. – Steifer protiv EGSO-a	53
2017/C 231/69	Predmet T-757/15: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Facebook protiv EUIPO-a – Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Predmet T-84/17: Rješenje Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Consorzio IB Innovation protiv Komisije	54
2017/C 231/71	Predmet T-95/17: Rješenje Općeg suda od 5. svibnja 2017. – King.com protiv EUIPO-a – TeamLava	54
2017/C 231/72	Predmet T-126/17: Rješenje Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Consorzio IB Innovation protiv Komisije	54

Ispravci

2017/C 231/73	Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-86/17 (SL C 104, 3.4.2017.)	55
2017/C 231/74	Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-161/17 (SL C 151, 15.5.2017.)	57

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 231/01)

Posljednja objava

SL C 221, 10.7.2017.

Prethodne objave

SL C 213, 3.7.2017.

SL C 202, 26.6.2017.

SL C 195, 19.6.2017.

SL C 178, 6.6.2017.

SL C 168, 29.5.2017.

SL C 161, 22.5.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 11. siječnja 2017. podnio Polo Club protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. u predmetu T-67/15, Polo Club protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Polo Club (zastupnik: D. Masson, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Lifestyle Equities CV

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 1. lipnja 2017. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 31. siječnja 2017. podnio Universidad Internacional de la Rioja, S.A. protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2016. u predmetu T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja protiv EUIPO-a – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Predmet C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (zastupnici: C. Lema Devesa i A. Porras Fernandez-Toledano, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Opći je sud (deveto vijeće) rješenjem od 1. lipnja 2017. odbacio žalbu i Universidad Internacional de La Rioja, S.A. naložio snošenje vlastitih troškova.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2017. uputio Curtea de Apel Constanța
(Rumunjska) – Sindicatul Familia Constanța i drugi protiv Direcția Generală de Asistență Socială și
Protecția Copilului Constanța**

(Predmet C-147/17)

(2017/C 231/04)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Constanța

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Sindicatul Familia Constanța i drugi

Druga stranka u postupku: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 1. stavka 3. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾, u vezi s člankom 2. Direktive 89/391/EEZ ⁽²⁾, tumačiti na način da iz njezina područja primjene isključuju djelatnost udomiteljsva poput one koju obavljaju tužitelji?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 17. Direktive 2003/88/EZ tumačiti na način da djelatnost udomiteljstva poput one koju obavljaju tužitelji, može biti predmet odstupanja od odredaba članka 5. Direktive na temelju stavka 1., stavka 3. točaka (b) i (c) ili stavka 4. točke (b) [članka 17.]?
3. U slučaju pozitivnog odgovora na pitanje koje prethodi, treba li članak 17. stavak 1., ili, ako je to slučaj, članak 17. stavke 3. ili 4. Direktive 2003/88/EZ, tumačiti na način da takvo odstupanje mora biti izričito predviđeno ili može biti i prešutno, tako da se donese poseban normativni akt koji predviđa druga pravila organizacije radnog vremena za određenu profesionalnu djelatnost; u slučaju kada takvo odstupanje ne mora nužno biti izričito predviđeno, koji su minimalni uvjeti kako bi se moglo smatrati da nacionalni propis propisuje odstupanje i može li takvo odstupanje biti izraženo na način kako proizlazi iz odredaba Zakona br. 272/2004?
4. U slučaju negativnog odgovora na 1., 2. ili 3. pitanje, treba li članak 2. točku 1. Direktive 2003/88/EZ tumačiti na način da vrijeme koje udomitelj provodi s maloljetnim korisnikom udomiteljstva, u vlastitom domu ili na drugom mjestu koje sam odabere, predstavlja radno vrijeme, iako on ne obavlja ni jednu djelatnost koja mu je povjerena pojedinačnim ugovorom o radu?
5. U slučaju negativnog odgovora na 1., 2. ili 3. pitanje, treba li članak 5. Direktive 2003/88/EZ tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput članka 122. Zakona br. 272/2004; i, u slučaju odgovora u smislu primjenjivosti članka 17. stavka 3. točaka (b) i (c) ili članka 17. stavka 4. točke (b) Direktive, treba li taj članak tumačiti na način da mu se protivi takav nacionalni propis?
6. U slučaju negativnog odgovora na 1. pitanje i, eventualno, pozitivnog odgovora na 4. pitanje, može li se članak 7. stavak 2. Direktive 2003/88/EZ tumačiti na način da mu se ipak ne protivi dodjela naknade koja je jednaka naknadi na koju bi radnik imao pravo tijekom godišnjeg odmora, s obzirom na to da narav djelatnosti koju obavljaju udomitelji njih sprečava u tome da koriste taj odmor, ili radnik, iako mu je godišnji odmor formalno odobren, zapravo nastavlja obavljati istu djelatnost, ali mu u dotičnom razdoblju nije dopušteno odvojiti se od maloljetnog korisnika udomiteljstva? Ako je to slučaj, je li za stjecanje prava na naknadu nužno da je radnik tražio dopuštenje za odvajanje od maloljetnika, a poslodavac mu ga nije dao?

7. U slučaju negativnog odgovora na 1. pitanje, pozitivnog odgovora na 4. pitanje i negativnog odgovora na 6. pitanje, protivi li se članku 7. stavku 1. Direktive odredba poput članka 122. stavka 3. točke (d) Zakona br. 272/2004 s obzirom na to da taj zakon poslodavcu ostavlja mogućnost da diskrecijski odluči hoće li dopustiti odvajanje od maloljetnika tijekom godišnjeg odmora i, ako je to slučaj, predstavlja li nemogućnost da se *de facto* koristi godišnji odmor, kao posljedica primjene takve zakonske odredbe, povredu prava Unije koja udovoljava uvjetima za stjecanje prava radnika na naknadu? Ako je tomu tako, treba li takvu naknadu isplatiti država zbog povrede članka 7. Direktive ili javno tijelo koje ima svojstvo poslodavca, a koje tijekom razdoblja godišnjeg odmora nije osiguralo mogućnost odvajanja od maloljetnog korisnika udomiteljstva? U takvoj situaciji, je li za stjecanje prava na naknadu nužno da je radnik zatražio odobrenje za odvajanje od maloljetnika i da mu ga poslodavac nije dao?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL 1989., L 183, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 50.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Peek & Cloppenburg KG protiv Peek & Cloppenburg KG

(Predmet C-148/17)

(2017/C 231/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Druge stranke u revizijskom postupku: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Prethodna pitanja

1. Je li s člankom 14. Direktive 2008/95/EZ ⁽¹⁾ spojivo da se nacionalni žig, koji je osnova za zahtjev za senioritet žiga Europske unije te ga se nositelj odrekao ili je dopustio da istekne, može naknadno proglasiti ništavim ili naknadno opozvati samo ako uvjeti za proglašavanje ništavim ili opoziv postoje ne samo u vrijeme odricanja od žiga ili njegova isteka, nego i u vrijeme donošenja sudske odluke?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

Je li učinak zahtjeva za senioritet na temelju članka 34. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 ⁽²⁾ taj da prava koja proizlaze iz nacionalnog žiga prestaju postojati te se više ne mogu rabiti tako da se očuvaju prava koja proizlaze iz tog žiga, ili nacionalni žig na temelju prava Unije ostaje na snazi, iako više nije upisan u registar odnosne države članice te se stoga može i treba nastaviti rabiti tako da se očuvaju prava koja proizlaze iz tog žiga?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Land Nordrhein-Westfalen protiv Dirka Renckhoffa

(Predmet C-161/17)

(2017/C 231/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Land Nordrhein-Westfalen

Druga stranka u revizijskom postupku: Dirk Renckhoff

Prethodno pitanje

Predstavlja li objava djela, koje je uz odobrenje nositelja autorskog prava na nekoj drugoj internetskoj stranici slobodno dostupno svim korisnicima interneta, na vlastitoj javno dostupnoj internetskoj stranici stavljanje na raspolaganje javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ ⁽¹⁾ ako se djelo najprije kopira na poslužitelja, a potom s njega prenese na vlastitu internetsku stranicu?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.).

Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Europska komisija protiv Mađarske

(Predmet C-171/17)

(2017/C 231/07)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka i H. Tserepa-Lacombe, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da se nacionalni sustav mobilnog plaćanja koji je Mađarska uvela i održala na snazi, uređen Zakonom CC iz 2011. i njegovom Provedbenom uredbom Vlade br. 356/2012 od 13. prosinca 2012., koji stvara monopol time što Nemzeti Mobilfizetési Zrt. dodjeljuje isključiva prava i sprečava ulazak na veleprodajno tržište mobilnog plaćanja, koje je prije toga bilo otvoreno za tržišno natjecanje, i čije uvođenje k tomu nije bilo nužno ni proporcionalno, protivu
 - na prvom mjestu, članku 15. stavku 2. točki (d) i članku 16. stavku 1. Direktive 2006/123/EZ ⁽¹⁾ i
 - na drugom mjestu, člancima 49. i 56. UFEU-a;
- naloži Mađarskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

A nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei CC. törvény (Zakon CC od 1. travnja 2011. o nacionalnom sustavu mobilnog plaćanja; u daljnjem tekstu: Zakon) izmijenio je pravni okvir usluga mobilnog plaćanja s učinkom od 1. travnja 2013., iako su obvezujući učinci nastupili tek od 2. srpnja 2014. Zakon definira usluge centralizirane mobilne prodaje u sljedećim područjima: a) javna usluga parkiranja; b) davanje pristupa javnim cestama radi njihova korištenja; c) prijevoz osoba koji obavlja javno poduzeće; d) druge usluge koje pružaju državna tijela. Među navedenim uslugama, u Mađarskoj je do ovog trenutka u praksi moguće izvršiti mobilna plaćanja samo u okviru javne usluge parkiranja i davanja pristupa javnim cestama radi njihova korištenja (elektronička vinjeta „e-matrica” i sustav „HU-GO”). Unatoč tomu, predmet su ovog postupka četiri Zakonom uređena područja.

Komisija u pogledu javne usluge parkiranja smatra da društvo Nemzeti Mobilfizetési Zrt. u biti obavlja istu djelatnost kao i pružatelji usluga mobilnog plaćanja u prethodnom sustavu, uz razliku da ima isključivo pravo sklapanja ugovora s upraviteljima parkirališta i da su njegove pristojbe propisane. Isto vrijedi i za područje davanja pristupa javnim cestama radi njihova korištenja, s obzirom na to da je Nemzeti Mobilfizetési Zrt. jedini pružatelj usluga koji je u ugovornom odnosu s pružateljem javne usluge i koji može izravno prodavati pravo korištenja cestom. Stoga u ta dva područja ostali pružatelji usluga mobilnog plaćanja i usluga mobilne telefonije mogu biti samo preprodavatelji.

Dakle, uvođenje nacionalnog sustava mobilnog plaćanja i isključiva prava dodijeljena Nemzeti Mobilfizetési Zrt. prepreke su ulasku mađarskih i inozemnih poduzetnika na veleprodajno tržište mobilnih plaćanja – a time i na tržište usluga koje na temelju ugovornih odnosa s pružateljem javne usluge parkiranja i drugih javnih usluga nude drugi pružatelji koji preprodaju usluge mobilnog plaćanja – koje je prethodno bilo otvoreno za tržišno natjecanje. Stoga Komisija smatra da odredbe koje se odnose na nacionalni sustav mobilnog plaćanja uzete zajedno čine diskriminaciju i da se protive slobodi poslovnog nastana (povreda članka 15. Direktive 2006/123 i članka 49. Ugovora o FEU-u). Također smatra da se te odredbe protive i slobodnom pružanju usluga (povreda članka 16. Direktive 2006/123 i članka 56. Ugovora o FEU-u), s obzirom na to da isključiva prava dodijeljena Nemzeti Mobilfizetési Zrt. ograničavaju pružanje prekograničnih usluga. U vezi s ostalim uslugama centralizirane mobilne prodaje, za koje u Mađarskoj još uvijek nisu moguća mobilna plaćanja, Zakon uvodi isto isključivo pravo u korist Nemzeti Mobilfizetési Zrt. pa je i na to primjenjiva prethodno iznesena pravna analiza.

U skladu s relevantnim odredbama Ugovora o FEU-u i Direktive 2006/123, ograničenja slobode poslovnog nastana i slobodnog pružanja usluga moguće je uvesti samo ako nisu diskriminatorna, ako služe javnom interesu i ako usto zadovoljavaju zahtjeve nužnosti i proporcionalnosti. Komisija je mišljenja da argumenti koje je Mađarska iznijela ne mogu opravdati Zakonom uvedena ograničenja jer ne zadovoljavaju zahtjeve nužnosti i proporcionalnosti.

(¹) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2017. uputio Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španjolska) – Bankia S.A. protiv Alfonsa Antonia Laua Mendoze i Verónice Yuliane Rodríguez Ramírez

(Predmet C-179/17)

(2017/C 231/08)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bankia S.A.

Tuženici: Alfonso Antonio Lau Mendoza i Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Prethodna pitanja

1. Protivi li se člancima 6. i 7. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima sudska praksa presuda Tribunal Suprema (Vrhovni sud, Španjolska) od 18. veljače 2016.) prema kojoj se, unatoč nepoštenosti odredbe o prijevremenom dospelju i unatoč tomu što se zahtjev za ovrhu temelji na toj odredbi, ne mora obustaviti ovršni postupak na temelju hipoteke jer je njegovo nastavljanje pogodnije za potrošača, s obzirom na to da se prilikom eventualnog izvršenja presude izrečene u kognicijskom postupku na osnovi članka 1124. Código Civila (Građanski zakonik) potrošač ne bi mogao pozivati na postupovna prava svojstvena ovršnom postupku na temelju hipoteke, iako – ne vodeći računa o navedenoj sudskoj praksi – također prema ustaljenoj sudskoj praksi Tribunal Suprema (Vrhovni sud) taj članak 1124. Código Civila (koji se odnosi na ugovore koji stvaraju uzajamne obveze) nije primjenjiv na ugovor o zajmu, zato što je realni i jednostrano obvezujući ugovor koji je sklopljen tek predajom novca i koji stoga stvara obveze samo za zajmoprimca, a ne i za zajmodavca (vjerovnika), zbog čega bi potrošač, ako se u kognicijskom postupku slijedi tu sudsku praksu Tribunal Suprema, mogao ishoditi presudu kojom se odbija zahtjev za raskid ugovora i naknadu štete i onda se više ne bi moglo tvrditi da je nastavak ovršnog postupka na temelju hipoteke za njega pogodniji?
2. U slučaju da se prihvati primjena članka 1124. Código Civilana ugovore o zajmu ili na sve slučajeve ugovora o kreditu, protivi li se člancima 6. i 7. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima navedena sudska praksa koja pri ocjeni toga je li za potrošača pogodniji nastavak ovršnog postupka na temelju hipoteke ili vođenje kognicijskog postupka na osnovi članka 1124. Código Civila ne vodi računa o tome da se u tom postupku može odbiti raskid ugovora i zahtjev za naknadu štete ako sud primijeni odredbu iz istog tog članka 1124. Código Civila prema kojoj će „sud odrediti raskid ugovora koji se zahtijeva, ako ne postoje opravdani razlozi zbog kojih može odrediti rok za izvršenje obveze”, uzimajući u obzir da je upravo u kontekstu dugoročnih zajmova i kredita osiguranih hipotekom (20 ili 30 godina) kojima se žele steći nekretnine za stanovanje relativno vjerojatno da sudovi primijene taj razlog za odbijanje, osobito kada stvarno neispunjenje obveze plaćanja nije bilo vrlo značajno?
3. U slučaju da se prihvati da je za potrošača pogodniji nastavak ovršnog postupka na temelju hipoteke s učincima prijevremenog dospelja, protivi li se člancima 6. i 7. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima navedena sudska praksa koja usto primjenjuje zakonsku odredbu (članak 693. stavak 2. Ley de Enjuiciamiento Civil (Zakon o parničnom postupku)) unatoč tomu što ugovor može ostati na snazi bez odredbe o prijevremenom dospelju i koja priznaje učinke navedenom članku iako nije ispunjena njezina bitna pretpostavka: da u ugovoru postoji valjan i djelotvoran sporazum o prijevremenom dospelju, s obzirom na to da je upravo ta odredba proglašena nepoštenom, ništavom i bez učinka?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Cobra SpA
protiv Ministero dello Sviluppo Economico**

(Predmet C-192/17)

(2017/C 231/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Cobra SpA

Druga strana u postupku: Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 1999/5/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se proizvođač – koji pokreće postupak predviđen u drugom stavku Priloga III., kada postoje usklađene norme kojima se određuju bitna radijska ispitivanja koja se moraju provesti – mora obratiti prijavljenom tijelu i stoga uz oznaku EZ (koja potvrđuje usklađenost s bitnim zahtjevima iz iste direktive) navesti i identifikacijski broj istog prijavljenog tijela?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na 1. pitanje, mora li proizvođač – nakon što je pokrenuo postupak iz drugog stavka Priloga III., kada postoje usklađene norme kojima se određuju bitna radijska ispitivanja koja se moraju provesti, i koji se u svakom slučaju svojevrijedno obratio prijavljenom tijelu zahtijevajući da mu potvrdi popis navedenih ispitivanja – uz oznaku EZ koja potvrđuje usklađenost s bitnim zahtjevima Direktive 1999/5/EZ navesti i identifikacijski broj prijavljenog tijela?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na 2. pitanje, mora li proizvođač – koji je pokrenuo postupak iz drugog stavka Priloga III., kada postoje usklađene norme kojima se određuju bitna radijska ispitivanja koja se moraju provesti, i koji se u svakom slučaju naknadno svojevrijedno obratio prijavljenom tijelu zahtijevajući da mu potvrdi popis navedenih ispitivanja, te koji je uz proizvod svojevrijedno naveo identifikacijski broj prijavljenog tijela – staviti identifikacijski broj tijela na proizvod i na njegovo pakiranje?

⁽¹⁾ Direktiva 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti (SL 1999., L 91, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 40.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Kathrin Meyer protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-196/17)

(2017/C 231/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kathrin Meyer

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Thomas Neufeldt i dr. protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-197/17)

(2017/C 231/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt i Gabriel Neufeldt, koje zastupaju njihovi roditelji, Sandra Neufeldt i Thomas Neufeldt

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Ivan Wallmann protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-198/17)

(2017/C 231/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ivan Wallmann

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Susanne de Winder protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-200/17)

(2017/C 231/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Susanne de Winder

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Holger Schlosser i Nicole Schlosser protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-201/17)

(2017/C 231/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Holger Schlosser, Nicole Schlosser

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-202/17)

(2017/C 231/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹)? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Žalba koju je 21. travnja 2017. podnio N. F. protiv rješenja Općeg suda (Prvo vijeće, prošireni sastav)
od 28. veljače 2017. u predmetu T-192/16, N. F. protiv Europskog vijeća**

(Predmet C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: N. F. (zastupnici: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Druga stranka u postupku: Europsko vijeće

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine u cijelosti rješenje Općeg suda od 28. veljače 2017. kojim je Opći sud odbacio tužbu zbog nepostojanja nadležnosti Općeg suda za odlučivanje;
- donese konačnu presudu u stvari koja je predmetom ove žalbe i odluči da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je odbio odlučivati zbog nenadležnosti i naloži tuženiku iz predmeta T-192/16 da nadoknadi žaliteljeve troškove koji se odnose na rješenje Općeg suda i Suda Europske unije povodom ove žalbe;
- vrati predmete ovih postupaka na ponovno odlučivanje Općem sudu s uputom da mora prihvatiti nadležnost za odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Nepostojanje obrazloženja;
2. Nepostojanje odgovarajućeg razmatranja o tome je li pobijani sporazum u biti tuženikova odluka;
3. Ignoriranje relevantnih činjeničnih pitanja;
4. Nerazmatranje dokaza koji su dostavljeni Općem sudu;
5. Nepotpuno ispitivanje i ocjena meritornih pitanja;
6. Nepoduzimanje daljnjih relevantnih ispitivanja;
7. Donošenje odluke koja se ne zasniva na potpunim informacijama;
8. Zanimarivanje načela koja je Sud uspostavio u predmetu C-294/83.

**Žalba koju je 21. travnja 2017. podnio N. G. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće, prošireni sastav)
od 28. veljače 2017. u predmetu T-193/16, N. G. protiv Europskog vijeća**

(Predmet C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: N. G. (zastupnici: P. O'Shea, *BL*, I. Whelan, *BL*, B. Burns, *Solicitor*)

Druga stranka u postupku: Europsko vijeće

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine u cijelosti rješenje Općeg suda od 28. veljače 2017. kojim je Opći sud odbacio tužbu zbog nepostojanja nadležnosti Općeg suda za odlučivanje;
- donese konačnu presudu u stvari koja je predmetom ove žalbe i odluči da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je odbio odlučivati zbog nenadležnosti i naloži tuženiku iz predmeta T-193/16 da nadoknadi žaliteljeve troškove koji se odnose na rješenje Općeg suda i Suda Europske unije povodom ove žalbe;
- uputi predmete ovih postupaka na ponovo odlučivanje Općem sudu s uputom da mora prihvatiti nadležnost za odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Nepostojanje obrazloženja;
2. Nepostojanje odgovarajućeg razmatranja o tome je li pobijani sporazum u biti tuženikova odluka;
3. Ignoriranje relevantnih činjeničnih pitanja;
4. Nerazmatranje dokaza koji su dostavljeni Općem sudu;
5. Nepotpuno ispitivanje i ocjena meritornih pitanja;
6. Nepoduzimanje daljnjih relevantnih ispitivanja;
7. Donošenje odluke koja se ne zasniva na potpunim informacijama;
8. Zanimarivanje načela koja je Sud uspostavio u predmetu C-294/83.

**Žalba koju je 21. travnja 2017. podnio N. M. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće, prošireni sastav)
od 28. veljače 2017. u predmetu T-257/16, N. M. protiv Europskog vijeća**

(Predmet C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: N. M. (zastupnici: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Druga stranka u postupku: Europsko vijeće

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine u cijelosti rješenje Općeg suda od 28. veljače 2017. kojim je Opći sud odbacio tužbu zbog nepostojanja nadležnosti Općeg suda za odlučivanje;
- donese konačnu presudu u stvari koja je predmetom ove žalbe i odluči da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je odbio odlučivati zbog nenadležnosti i naloži tuženiku iz predmeta T-257/16 da nadoknadi žaliteljeve troškove koji se odnose na rješenje Općeg suda i Suda Europske unije povodom ove žalbe;
- uputi predmete ovih postupaka na ponovo odlučivanje Općem sudu s uputom da mora prihvatiti nadležnost za odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Nepostojanje obrazloženja;
2. Nepostojanje odgovarajućeg razmatranja o tome je li pobijani sporazum u biti tuženikova odluka;
3. Ignoriranje relevantnih činjeničnih pitanja;
4. Nerazmatranje dokaza koji su dostavljeni Općem sudu;
5. Nepotpuno ispitivanje i ocjena meritornih pitanja;
6. Nepoduzimanje daljnjih relevantnih ispitivanja;
7. Donošenje odluke koja se ne zasniva na potpunim informacijama;

8. Zanimarivanje načela koja je Sud uspostavio u predmetu C-294/83.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2017. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Simón Rodríguez Otero protiv Televisión de Galicia S. A.

(Predmet C-212/17)

(2017/C 231/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Simón Rodríguez Otero

Druga stranka u postupku: Televisión de Galicia S. A.

Otra parte: Ministerio Fiscal

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati, u svrhu načela jednakosti između radnika na određeno vrijeme i radnika na neodređeno vrijeme, da raskid ugovora o radu zbog „objektivnih okolnosti” sukladno bivšem članku 49. stavku 1. točki (c) [Zakona o radu] i raskid ugovora o radu zbog „objektivnih razloga” predviđen bivšim člankom 52. navedenog zakona predstavljaju „usporedive situacije” i da stoga različite naknade isplaćene u jednom i drugom slučaju predstavljaju nejednakost u postupanju između radnika na određeno vrijeme i radnika na neodređeno vrijeme koja je zabranjena Direktivom 1999/70/EZ Vijeća od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP ⁽¹⁾?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li smatrati da ciljevi socijalne politike koji su opravdali uvođenje oblika ugovora o zamjeni osoblja, opravdavaju također, sukladno članku 4. stavku 1. ranije navedenog okvirnog sporazuma, razliku u postupanju koja se sastoji u isplati nepovoljnije naknade za raskid ugovora o radu u slučaju da poduzetnik slobodno odluči da navedeni ugovor o zamjeni osoblja bude na određeno vrijeme?

⁽¹⁾ SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., sv. 4., str. 228.)

Žalba koju su 27. travnja 2017. podnijeli Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 17. veljače 2017. u spojenim predmetima T-14/14 i T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines i dr. protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (zastupnici: M. Taher, *Solicitor*, M. Lester, QC, *Barrister*)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda od 17. veljače 2017. u spojenim predmetima T-14/14 i T-87/14
- donese odluku u predmetu pred Općim sudom, osobito:
 - poništi „mjere iz listopada 2013.” (Odluka Vijeća br. 2013/497 ⁽¹⁾ o izmjeni Odluke 2010/413 ⁽²⁾ i Uredba Vijeća br. 971/2013 ⁽³⁾ o izmjeni Uredbe br. 267/2012 ⁽⁴⁾) i „mjere iz studenoga 2013.” (Odluka Vijeća br. 2013/685 ⁽⁵⁾ o izmjeni Odluke br. 2010/413 i Provedbena Uredba Vijeća br. 1203/2013 ⁽⁶⁾ o provedbi Uredbe br. 267/2012) u dijelu u kojem se te mjere ograničavanja protiv Irana odnose na žalitelje;
 - podredno, proglasi mjere iz listopada 2013. neprimjenjivima zbog njihove nezakonitosti, u mjeri u kojoj se primjenjuju na žalitelje; i
- naloži tuženiku snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi u vezi s proglašenjem neprimjenjivosti, žalitelji ističu sljedeće žalbene razloge:

1. **Prvi žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da je Opći sud pogrešno utvrdio da mjere iz listopada 2013. imaju valjanu pravnu osnovu.
2. **Drugi žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da je Opći sud pogrešno utvrdio da mjerama iz listopada 2013. nisu povrijeđena načela *res judicata*, pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i *ne bis in idem* ili pravo na djelotvoran pravni lijek.
3. **Treći žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da je Opći sud pogrešno utvrdio da tuženik nije zlorabio svoje ovlasti donošenjem mjera iz listopada 2013.
4. **Četvrti žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da je Opći sud pogrešno utvrdio da tuženik nije povrijedio prava obrane žalitelja.
5. **Peti žalbeni razlog**, koji se temelji na tome da je Opći sud pogrešno utvrdio da mjere iz listopada 2013. nisu neopravdano i neproporcionalno narušile temeljna prava žalitelja.

U prilog žalbi u vezi s tužbom za poništenje, žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

1. **Prvi žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da Opći sud nije utvrdio da je tuženik počinio niz očitih pogrešaka u ocjeni utvrdivši da su kriteriji za uvrštavanje na popis sadržani u mjerama iz studenoga 2013. bili ispunjeni u odnosu na svakog žalitelja.
2. **Drugi žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da je Opći sud pogrešno utvrdio da tuženik nije povrijedio prava obrane žalitelja time što ih je ponovno uvrstio na popis u mjerama iz studenoga 2013.
3. **Treći žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da je Opći sud pogrešno utvrdio da ponovno uvrštavanje žalitelja na popis u mjerama iz studenoga 2013. nije povrijedilo načela *res judicata*, pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i *ne bis in idem*, ili pravo na djelotvoran pravni lijek.

4. **Četvrti žalbeni razlog**, koji se temelji na navodu da je Opći sud pogrešno utvrdio da mjere iz studenoga 2013. nisu neopravdano i neproporcionalno narušile temeljna prava žalitelja.

- ⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2013/497/ZVSP od 10. listopada 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 272, str. 46.).
- ⁽²⁾ Odluka Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL 2010., L 195, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 220.).
- ⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 971/2013 od 10. listopada 2013. o izmjeni Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 272, str. 1.).
- ⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL 2012., L 88, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.).
- ⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2013/685/ZVSP od 26. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 316, str. 46.).
- ⁽⁶⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) br. 1203/2013 od 26. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 316, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Brigitte Wittmann protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-226/17)

(2017/C 231/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Brigitte Wittmann

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanog leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Reinhard Wittmann protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-228/17)

(2017/C 231/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Reinhard Wittmann

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanja leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2017. uputio Vilniaus miesto apylinkės teismas
(Litva) – „Renega” UAB protiv „Energijos skirstymo operatorius” AB, „Lietuvos energijos gamyba”
AB**

(Predmet C-238/17)

(2017/C 231/23)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: 'Renega' UAB

Tuženici: 'Energijos skirstymo operatorius' AB, 'Lietuvos energijos gamyba' AB

Prethodna pitanja

1. Treba li cilj „osiguravanj[a] dodjeljivanja odgovarajućih poticaja operatorima sustava i korisnicima sustava, kako kratkoročno tako i dugoročno, radi povećanja učinkovitosti rada sustava i poticanja integracije tržišta”, propisan u članku 36. točki (f) Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾, koji regulatorno tijelo mora ostvariti prilikom izvršavanja regulatornih zadataka koji su pobliže navedeni u Direktivi 2009/72, shvatiti i tumačiti na način da se njime zabranjuje nedodjeljivanje poticaja (neplaćanje naknade za PJU [naknade za pružanje javnih usluga]) ili njihovo ograničavanje?
2. Imajući u vidu da je člankom 3. stavkom 2. Direktive 2009/72 propisano da obveze pružanja javnih usluga moraju biti jasno definirane, transparentne, nediskriminirajuće i provjerljive, te da je u članku 3. stavku 6. Direktive 2009/72 propisano da financijska naknada za osobe koje pružaju javne usluge mora biti utvrđena na nediskriminirajući i transparentan način, potrebno je pojasniti sljedeće:
 - 2.1. treba li odredbe članka 3. stavaka 2. i 6. Direktive 2009/72 tumačiti na način da se njima zabranjuje ograničavanje poticaja koji se dodjeljuju pružateljima javnih usluga ako pravilno ispunjavaju obveze koje su preuzeli, a koje su vezane uz pružanje javnih usluga?
 - 2.2. treba li obvezu propisanu nacionalnim pravom – da se suspendira plaćanje financijske naknade pružateljima javnih usluga neovisno o tome jesu li oni obavili svoje djelatnosti pružanja javne usluge i ispunili obveze koje su preuzeli, pri čemu je razlog za ograničavanje (suspenziju) plaćanja naknade za pružanje javnih usluga vezan uz i ovisan o tome je li osoba povezana s pružateljem javnih usluga (isti poduzetnik je vlasnik većinskog udjela te pravne osobe i vlasnik većinskog udjela pružatelja javnih usluga) obavila djelatnosti i ispunila obveze kod obračuna naknade za pružanje javne usluge na temelju vlastite potrošnje – smatrati diskriminatorom, nejasnom i takvom da u smislu odredbe članka 3. stavaka 2. i 6. Direktive 2009/72 ograničava pošteno tržišno natjecanje?
 - 2.3. treba li obvezu propisanu nacionalnim pravom – da se suspendira plaćanje financijske naknade pružateljima javnih usluga, iako su oni i dalje obvezni nastaviti u cijelosti ispunjavati svoje obveze pružanja javnih usluga i uz to vezane ugovorne obveze prema poduzetnicima koji kupuju električnu energiju – smatrati diskriminatorom, nejasnom i takvom da za potrebe odredbe članka 3. stavaka 2. i 6. Direktive 2009/72 ograničava pošteno tržišno natjecanje?
3. Je li na temelju članka 3. stavka 15. Direktive 2009/72, kojim se zahtijeva da države članice svake dvije godine Komisiju obavijeste o svim promjenama mjera koje su usvojile radi ispunjenja obveza univerzalne usluge i javne usluge, država članica, koja je u nacionalnom zakonodavstvu o zakonskim mjerama propisala osnove, pravila i mehanizme ograničavanja naknade koju treba platiti pružateljima javnih usluga, dužna Europsku komisiju obavijestiti o takvom novom zakonodavstvu?
4. Povrjeđuje li država članica, time što je nacionalnim pravom propisala osnove, pravila i mehanizam ograničavanja naknade koju treba platiti pružateljima javnih usluga, ciljeve provedbe Direktive 2009/72 i opća načela prava Europske unije (pravna sigurnost, legitimna očekivanja, proporcionalnost, transparentnost i nediskriminacija)?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Conseil d'État (Belgija) – Ibrahima Diallo protiv État belge

(Predmet C-246/17)

(2017/C 231/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ibrahima Diallo

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

1. „Trebali li članak 10. stavak 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime zahtijeva da se odluka kojom se utvrđuje pravo na boravak donese i dostavi u roku od šest mjeseci ili na način da dopušta da se odluku donese u istom roku, ali je se dostavi naknadno? Ako se gore navedena odluka može dostaviti naknadno, u kojem se ona roku mora dostaviti?”
2. „Trebali li članak 10. stavak 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, u vezi s njezinim člankom 5., s člankom 5. stavkom 4. Direktive [Vijeća] 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji ⁽²⁾ i s člancima 7., 20., 21. i 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti i primijeniti na način da se odluku koja se donosi na toj osnovi može donijeti samo u roku od šest mjeseci koji je tim člankom propisan, a da pritom ne postoji nikakav rok za njezinu dostavu, niti to ima bilo kakav učinak na pravo na boravak u slučaju kada je dostava obavljena po isteku tog roka?”
3. „Protivi li se načelu djelotvornosti, kako bi se zajamčila djelotvornost prava na boravak člana obitelji građanina Unije, to da nacionalno tijelo, nakon poništenja odluke koja se odnosi na gore navedeno pravo na boravak, ponovno raspolaze čitavim rokom od šest mjeseci koji je imalo na temelju članka 10. stavka 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica? U slučaju pozitivnog odgovora, koji rok nacionalno tijelo još ima na raspolaganju nakon poništenja odluke kojom je odbijeno priznanje predmetnog prava?”
4. „Jesu li članci 5., 10. i 31. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, u vezi s člancima 8. i 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, člancima 7., 24., 41. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s nacionalnom sudskom praksom i odredbama, poput članka 39/2 st. 2., članka 40., članka 40bis, članka 42. i članka 43. Zakona od 15. prosinca 1980. o pristupu na državno područje, boravku i udaljavanju stranaca te članka 52. st. 4. Kraljevske uredbe od 8. listopada 1981. o pristupu na državno područje, boravku i udaljavanju stranaca, koje dovode do toga da presuda o poništenju odluke o odbijanju boravka na temelju tih odredbi, koju je donio Conseil du contentieux des étrangers (Vijeće za sporove u vezi sa strancima), ima zastojni, a ne odgodni učinak u odnosu na obvezni rok od šest mjeseci propisan člankom 10. Direktive 2004/38/EZ, člankom 42. Zakona od 15. prosinca 1980. i člankom 52. Kraljevske uredbe od 8. listopada 1981.?”
5. „Zahtijeva li se Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica da se predvidi posljedica za prekoračenje roka od šest mjeseci predviđenog njezinim člankom 10. stavkom 1., te, u slučaju pozitivnog odgovora, kakva mora biti ta posljedica? Zahtijeva li se istom Direktivom 2004/38/EZ ili se njome dopušta da posljedica prekoračenja tog roka bude automatska dodjela zatražene boravišne iskaznice, a da pritom nije utvrđeno da podnositelj zahtjeva stvarno ispunjava uvjete koji se zahtijevaju za ostvarenje prava na boravak koje on traži?”

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak u SL-u 2016., L 87, str. 36.)

⁽²⁾ SL 2003., L 251, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

Žalba koju je 16. svibnja 2017. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. ožujka 2017. u predmetu T-194/13, United Parcel Service protiv Europske komisije

(Predmet C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold, A. Biolan, agenti)

Druge stranke u postupku: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu;
- vrati predmet Općem sudu na ponovni postupak, i
- o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud je pogriješio kada je u svojoj presudi utvrdio da je Komisija morala otkriti UPS-u konačnu verziju modela koncentracije cijena prije donošenja odluke.
 2. Čak i u slučaju da bi to što Komisija nije otkrila konačan model koncentracije cijena UPS-u prije donošenja odluke moglo predstavljati povredu UPS-ovih prava obrane, Opći sud je pogriješio kada je u presudi zaključio da model koncentracije cijena ima dokaznu vrijednost i tako ga pogrešno primijenilo da bi se utvrdilo da odluku treba poništiti.
 3. Čak i ako je u tim okolnostima moglo doći do povrede UPS-ovih prava obrane Opći sud je pogriješio jer se nije očitovao na argumente Komisije prema kojima je UPS-ov zahtjev bio bespredmetan i prema kojima je UPS mogao razumjeti model koncentracije cijena.
 4. U svakom slučaju, utvrđenja iz presude nisu mogla opravdati poništenje odluke.
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2017. – Alma-The Soul of Italian Wine protiv EUIPO-a – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Predmet T-637/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Raniji verbalni žig Europske unije VIÑA SOL — Relativni razlog za odbijanje — Povreda razlikovnog karaktera — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 231/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Florida, Sjedinjene Države) (zastupnik: F. Terrano, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Španjolska) (zastupnik: J. Güell Serra, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. rujna 2015. (predmet R 356/2015-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Miguel Torres i Alma-The Soul of Italian Wine.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 3. rujna 2015. (predmet R 356/2015-2).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove kao i troškove društva Alma-The Soul of Italian Wine LLLP.
3. Društvo Miguel Torres, SA snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Općeg suda od 17. svibnja 2017. – Piessevaux protiv Vijeća

(Predmet T-519/16) ⁽¹⁾

„Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Prijenos mirovinskih prava u mirovinski sustav Unije — Prijedlog za uračunavanje razdoblja osiguranja — Članak 11. stavak 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju — Nove opće provedbene odredbe — Jednako postupanje — Stečena prava — Legitimna očekivanja”

(2017/C 231/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Vincent Piessevaux (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis, potom J.-N. Louis, i na posljetku L. Ponteville, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i E. Rebasti, agenti)

Predmet

Tužba podnesena na temelju članka 270. UFEU-a kojom se zahtijeva poništenje Odluke Vijeća od 7. listopada 2013. kojom se konačno utvrđuju, na temelju mirovinskog sustava Europske unije, prava na mirovinu koja je stekao tužitelj nakon prijenosa prava koja je stekao pri nacionalnim mirovinskim tijelima prije njegovog stupanja u službu Unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Vincentu Piessevauxu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 421, 24. 11. 2014. (predmet je zaprimljen na Službeničkom sudu europske Europske unije pod brojem F-91/14, a potom prosljeđen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2017. – Piper Verlag protiv EUIPO-a (THE TRAVEL EPISODES)**(Predmet T-164/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije THE TRAVEL EPISODES — Apsolutni razlog za odbijanje — Zahtjev za preinaku — Akt koji žalbeno vijeće ne može donijeti — Povreda formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)

(2017/C 231/28)*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Piper Verlag GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: F. Oster, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2016. (predmet R 1099/2015-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka THE TRAVEL EPISODES kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Društvu Piper Verlag GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 200, 6. 6. 2016.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. svibnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv Komisije**(Predmet T-207/16 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Upozorenje o isključenju — Upozorenje o provjeri — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2017/C 231/29)*Jezik postupka: grčki***Stranke**

Tužitelj: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Solun, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i A. Katsimerou, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke o općem isključenju tužitelja kao i odlukâ o prijavi i aktivaciji upozorenja o isključenju u pogledu tužitelja u sustav ranog upozoravanja ili u sustav ranog otkrivanja i isključivanja.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje Općeg suda od 15. svibnja 2017. – Dominator International protiv EUIPO-a (DREAMLINE)

(Predmet T-285/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig DREAMLINE — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 — Članak 7. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana — Članak 126. Poslovnika”)

(2017/C 231/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dominator International GmbH (Beč, Austrija) (zastupnik: N. Gugerbauer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. ožujka 2016. (predmet R 1669/2015-2), koja se odnosi na međunarodnu registraciju verbalnog žiga DREAMLINE u kojoj je naznačena Europska unija.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Dominator International GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 260, 18. 7. 2016.

Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2017. – Cuallado Martorell protiv Komisije**(Predmet T-481/16 RENV) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Zapošljavanje — Otvoreni natječaj — Nepozivanje na usmeno testiranje — Ocjena pisanog testa — Odluka o neuvrštavanju imena tužiteljice na popis uspješnih kandidata — Mogućnost da povjerenstvo za odabir jednoga od svojih članova povjeri ispravljanje pisanih testova — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito potpuno pravno neosnovana”)

(2017/C 231/31)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužiteljica: Eva Cuallado Martorell (Valencija, Španjolska) (zastupnik: C. M. Pinto Cañón, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Tužba podnesena na temelju članka 270. UFEU-a kojom se zahtijeva poništenje odluke povjerenstva za odabir na natječaju EPSO/AD/130/08, koji je organizirao Europski ured za odabir osoblja (EPSO), u skladu s kojom kandidat nema pravo pristupiti usmenom testiranju i u skladu s kojom ga se ne uvrštava na popis uspješnih kandidata.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena u dijelu u kojem je usmjerena protiv odluke EPSO-a od 14. rujna 2009. što se tiče pitanja dopuštanja tužitelju da sudjeluje u tom usmenom testiranju.
2. Tužba se odbacuje kao očito pravno neosnovana, u dijelu u kojem je usmjerena protiv odluke EPSO-a donesene 23. srpnja 2009. kojom se održava na snazi rezultat od 18/40 kojim se tužiteljicu isključuje iz zadnjeg pisanog testiranja (c) i kojom se odbija E. Cuallado Martorell dozvoliti pristup usmenom testiranju.
3. E. Cuallado Martorell i Europska komisija snosit će vlastite troškove žalbenog postupka pred Općim sudom.
4. E. Cuallado Martorell snosit će troškove ponovnog postupka pred Službeničkim sudom kao i pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 148, 5. 6. 2010. (predmet je prvotno zaprimljen na Službeničkom sudu Europske unije pod brojem F-96/09, a poslije vraćen pred Službenički sud nakon što je podnesena žalba pod brojem F-96/09 RENV i proslijeđen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Rješenje Općeg suda od 16. svibnja 2017. – BSH Electrodomecicos España protiv EUIPO-a – DKSH International (Ufesa)**(Predmet T-785/16) ⁽¹⁾**

„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Ufesa — Mirno rješavanje spora — Tužiteljevo stjecanje žiga za koji je zatražena registracija — Obustava postupka”

(2017/C 231/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BSH Electrodomecicos España, SA (Huarte-Pamplona, Španjolska) (zastupnik: M. de Justo Bailey, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: P. Duarte Guimarães i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: DKSH International Ltd. (Zürich, Švicarska) (zastupnici: C. Johannsen i J. Stock, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. srpnja 2016. (predmet R 1691/2015-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava BSH Electrodomešicos España i DKSH International.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. BSH Electrodomešicos España, SA nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo.
3. DKSH International Ltd. snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 6, 9. 1. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 18. svibnja 2017. – RW protiv Komisije

(Predmet T-170/17 R)

(„Privremena pravna zaštita — Javna služba — Dužnosnici — Dopust i umirovljenje — Dob za umirovljenje — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Zahtjev za suspenziju primjene — Fumus boni juris — Hitnost — Odvagivanje interesa”)

(2017/C 231/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: RW (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i A.-C. Simon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke Komisije od 2. ožujka 2017. kojom se tužitelja šalje na dopust u interesu službe i automatski ga se umirovljuje s učinkom od 1. lipnja 2017.

Izreka

1. Suspendira se primjena odluke Europske komisije od 2. ožujka 2017. kojom se RW-a šalje na dopust u interesu službe i automatski ga se umirovljuje s učinkom od 1. lipnja 2017.
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Tužba podnesena 20. veljače 2017. – Crédit Agricole i Crédit Agricole Corporate and Investment Bank protiv Komisije**(Predmet T-113/17)**

(2017/C 231/34)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francuska), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (zastupnici: J.-P. Tran Thiet, odvjetnik, M. Powell, *solicitor*, J. Jourdan i J.-J. Lemonnier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

Primarno:

- poništi članak 1. točku (a) i, posljedično, članak 2. točku (a) Odluke;
- u svakom slučaju, poništi članak 2. točku (a) Odluke.

Podredno:

- znatno smanji novčanu kaznu izrečenu tužiteljima u okviru njegove neograničene nadležnosti na temelju članka 261. UFEU-a i članka 31. Uredbe 1/2003.

Nadalje:

- poništi odluke Službenika za usmene rasprave od 2. listopada 2014., 4. ožujka 2015., 27. ožujka 2015., 29. srpnja 2015. i od 19. rujna 2016. i posljedično poništi članak 1. točku (a) i članak 2. točku (a) Odluke;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba usmjerena je na poništenje odluke Europske komisije od 7. prosinca 2016. C(2016) 8530 *final* u vezi s postupkom primjene članka 101. UFEU-a, u predmetu u kojem je riječ o kamatnim izvedenicama u eurima (AT.39914 – EIRD), kojom se tužiteljima izriče novčana kazna u iznosu od 114 654 000 eura, i podredno, na znatno smanjenje kazne.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na pristup sudu i povredi načela kontradiktornosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze nepristranosti i pretpostavke nedužnosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da u pobijanoj odluci nije dokazano da su tužitelji sudjelovali u navodnim manipulacijama.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da su pobijanom odlukom predviđene prakse pogrešno kvalificirane kao ograničenja po cilju.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava koju je počinila Komisija jer je zaključila da su sve prakse činile jedinstvenu povredu.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da u pobijanoj odluci nije dostatno dokazano to da su tužitelji znali za cijeli plan i da su u njemu htjeli sudjelovati.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava kojom je zahvaćena pobijana presuda jer je u njoj navodna povreda tužiteljâ kvalificirana kao trajna, a bilo je, u krajnjem slučaju, riječ o povredi koja se ponavljala.

8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava kojom je zahvaćena pobijana presuda jer su njome poslovne prakse pripisane tužiteljima.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da je Komisija izrekla novčanu kaznu pri čemu je povrijedila načelo jednakog postupanja, načelo dobre uprave, njezine obveze obrazlaganja, prava obrane i načela proporcionalnosti.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da je Opći sud trebao smanjiti iznos novčane kazne koji je neporporcionalan s obzirom na težinu i trajanje praksi.

Tužba podnesena 25. travnja 2017. – S. C. protiv Eulexa Kosovo

(Predmet T-242/17)

(2017/C 231/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: S. C. (zastupnici: L. Moro i A. Kunst, odvjetnici)

Tuženik: Eulex Kosovo

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi da je tuženik povrijedio ugovorne i izvanugovorne obveze u odnosu na tužiteljicu;
- proglasi da je interni natječaj iz 2016. nezakonit i da je stoga tužiteljin ugovor nezakonito neprodužen;
- naloži naknadu štete koju je tužiteljica pretrpjela zbog nezakonitog neproduženja njezina ugovora u iznosu od devetnaestomjesečne bruto plaće uvećane za usklađene dnevnice i povećanje plaće u skladu sa „Remuneration of International Staff Contracted” (plaće međunarodnog ugovornog osoblja) i „Indicative Level of Allowances” (indikativne visine dnevnica);
- naloži da tužiteljici treba biti nadoknađena neimovinska šteta koju je pretrpjela kao posljedicu tuženikovih nezakonitih postupanja i odluka;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 4. i 6. SOP-a on Reconfiguration (SOP o restrukturiranju) koji se odnose, svaki ponaosob, na načela, ulogu i odgovornosti načelnika Ureda za ljudske potencijale, i članaka 5. (načela) i 7. (odabiri) te posebno članka 7.1 točaka (a) i (b), članka 7.2. točaka (c), (f) i (k) i članka 7.3 točke (c) SOP-a o odabiru osoblja (povrede ugovorne naravi).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7.2 točke (f) i članka 7.3 točke (c) SOP-a o odabiru osoblja i članka 3.2 tuženikova Kodeksa ponašanja, ugovornih načela pravednosti i dobre vjere (povrede ugovorne naravi) i tužiteljičina prava na dobru upravu u skladu s člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (povrede izvanugovorne naravi).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nepristranosti i tužiteljeva prava na dobru upravu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na navodnoj povredi tužiteljičina prava na poštene i pravične radne uvjete (članak 31. Povelje EU-a), Memoranduma odluke od 26. siječnja 2011. (Prijedlog za uvođenje procjene vozačkih sposobnosti) i uvjeta iz poziva za doprinose iz 2014. te prava na dobru upravu.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi poštenih i pravičnih radnih uvjeta (članak 31. Povelje).

Tužba podnesena 26. travnja 2017. – António Conde & Companhia protiv Komisije

(Predmet T-244/17)

(2017/C 231/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (zastupnik: J. García-Gallardo Gil-Fournier, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi da Europska komisija nije provela članak 14. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1386/2007 od 22. listopada 2007. o mjerama očuvanja i provedbe koje se primjenjuju na području koje regulira Organizacija za ribarstvo na sjeverozapadnom Atlantiku (SL 2007., L 318, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 4., str. 210.) jer je zatražila od Portugala da joj dostavi popis brodova koji plove pod portugalskom zastavom kojima je odobreno obavljanje ribolova na području koje regulira NAFO u sezoni za 2017. koji isključuje ribarsko plovilo CALVÃO tako da Komisija nije prosljedila NAFO-ovom tajništvu popis koji uključuje to plovilo;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svoje tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 14. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1386/2007 jer je nezakonito propustila dostaviti popis plovila koji uključuje tužiteljevo ribarsko plovilo CALVÃO radi dobivanja odobrenja za obavljanje ribolova u području koje regulira NAFO u sezoni za 2017.

Tužitelj smatra da Komisija nije nadležna sudjelovati u sastavljanju popisa ovlaštenih plovila što je stvar isključive nadležnosti država članica. Tužitelj je od Komisije zatražio da se suzdrži od uplitanja u sastavljanje dotičnog popisa i pozvao je tu instituciju da izvrši svoju obvezu koja se odnosi na prosljeđivanje NAFO-ovom tajništvu popisa koji uključuje njegovo ribarsko plovilo CALVÃO.

Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Intermarché Casino Achats protiv Komisije

(Predmet T-254/17)

(2017/C 231/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Intermarché Casino Achats (Pariz, Francuska) (zastupnici: Y. Utzschneider i J. Jourdan, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da se članak 20. Uredbe br. 1/2003 ne primjenjuje u ovom slučaju, na temelju članka 277. UFEU-a;

- poništi na temelju članaka 263. i 277. UFEU-a Odluku Europske komisije C(2017) 1056 od 9. veljače 2017.;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonnosti Odluke Europske komisije od 9. veljače 2017. kojom se tužitelju nalaže da dopusti pretragu na temelju članka 20. stavaka 1. i 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. u vezi s primjenom pravila o tržišnom natjecanju iz članaka 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 65.) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Prema mišljenju tužitelja, pobijana odluka je nezakonita jer se temelji na odredbama koje su protivne Povelji Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: EKLJP). U tom pogledu tužitelj navodi da:
 - članak 20. Uredbe br. 1/2003 povrjeđuje pravo na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. Povelje i članka 6. EKLJP-a jer nisu predviđeni djelotvorni pravni lijekovi protiv postupaka u okviru Komisijine pretrage;
 - članak 20. Uredbe br. 1/2003 također povrjeđuje načelo jednakosti oružja zajamčeno člankom 47. Povelje i člankom 6. EKLJP-a jer ne propisuje pristup dokumentima u spisu na kojima se temelji Komisijina pretraga niti njihovu dostavu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane odluke jer je ona nedostavno obrazložena suprotno zahtjevima članka 20. stavka 4. Uredbe br. 1/2003. Naime, tužitelj smatra da se u pobijanoj odluci ni u jednom trenutku ne obrazlaže zašto bi se eventualna povreda odnosila na tužitelja niti se nadalje precizira razdoblje u kojima je navodno došlo do tih povreda pravila tržišnog natjecanja. Ta povreda obveze obrazlaganja je tim više štetna jer odluka ne sadržava dokaze na kojima se temelji.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonnosti pobijane odluke jer ju je Komisija usvojila, a da nije raspolagala dovoljno ozbiljnim indicijama koji bi omogućili da se posumnja u postojanje povrede pravila tržišnog natjecanja i na taj način opravda pretragu u prostorijama tužitelja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonnosti pobijane odluke jer se u njoj nisu poštovala temeljna prava na nepovredivost doma iz članka 7. Povelje i članka 8. EKLJP-a zbog neproporcionalnosti mjere pretrage koja je njome određena i nepostojanja dostatnih jamstava protiv zloporabe.

Tužba podnesena 28. travnja 2017. – Les Mousquetaires i ITM Entreprises protiv Komisije

(Predmet T-255/17)

(2017/C 231/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Les Mousquetaires (Pariz, Francuska), ITM Entreprises (Pariz) (zastupnici: N. Jalabert-Doury, B. Chemama i K. Mebarek, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- donese mjeru upravljanja postupkom i naloži Komisiji da navede presumpcije i podnese indicije kojima je raspolagala kako bi opravdala predmet i svrhu odluka AT.40466 – Tute 1 i AT.40467 – Tute 2;

- usvoji prigovor nezakonitosti članka 20. stavka 4. Uredbe br. 1/2003 jer on ne omogućuje djelotvornu sudsku zaštitu kad je riječ o uvjetima provedbe odluka o pretrazi u skladu s člankom 6. stavkom 1., člancima 8. i 13. EKLJP-a i člancima 7. i 47. Povelje;
- poništi odluke AT.40466 – Tute 1 i AT.40467 – Tute 2 od 21. veljače 2017. kojima se društvu Les Mousquetaires S.A.S. i svim njegovim društvima kćerima nalaže da dopuste provođenje pretrage, u skladu s člankom 20. stavkom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002.;
- podredno tomu, poništi odluke AT.40466 – Tute 1 i AT.40467 – Tute 2 donesene na isti način u odnosu na društvo ITM Entreprises S.A.S. s datumom od 9. veljače 2017., koje nisu dostavljene svojim adresatima;
- poništi odluku koju je donijela Komisija o uzimanju i umnožavanju podataka sadržanih na alatima za komunikaciju i pohranjivanje, a koji sadržavaju podatke o privatnom životu korisnika i o odbijanju zahtjeva za povrat predmetnih podataka koji su podnijeli tužitelji;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava, prava na nepovredivost doma i prava na djelotvornu sudsku zaštitu zbog nepostojanja djelotvornog pravnog lijeka u vezi s uvjetima provedbe odluka o pretrazi.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 20. stavka 4. Uredbe br. 1/2003 i temeljnih prava zbog toga što su odluke o pretrazi nedovoljno obrazložene i što su time tužitelji lišeni temeljnog jamstva koje se u tom okviru nameće. Među ostalim, odluke nedovoljno određuju predmet i svrhu pretraga i u njima se ne navode presumpcije i indicije koje je prikupila Komisija.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 20. stavaka 3. i 4. i članka 21. Uredbe br. 1/2003 i temeljnih prava zbog toga što su tužitelji lišeni drugih temeljnih jamstava. Među ostalim, odluke o pretrazi su vremenski neograničene, mogle su se provesti bez stvarnog obavješćavanja i bez poštovanja prava na pravnu pomoć, prava na šutnju i prava tužiteljâ na privatni život i nisu im omogućile djelotvornu obranu, uzimajući u obzir stalnu prijetnju kaznama u slučaju ometanja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i povredi načela proporcionalnosti u načinu na koji je Komisija odlučila o svrsishodnosti, trajanju i opsegu pretraga.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava koju je Komisija počinila donošenjem odluke o odbijanju osiguravanja zaštite za određene dokumente koji sadržavaju osobne podatke za koje su tužitelji zatražili zaštitu na temelju prava Unije.
6. Šesti tužbeni razlog, kojim se podredno traži poništenje odluka o pretrazi od 9. veljače 2017. na temelju istih tužbenih razloga.

Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoind Industriale

(Predmet T-268/17)

(2017/C 231/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zastupnici: B. Mastantuono, agent i M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da društvu CSJU isplati iznos od 101 370,94 eura na temelju ugovora o bespovratnim sredstvima s partnerima br. 632462 „EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design” te iznos od 524,91 eura na temelju zateznih kamata izračunatih po stopi od 3,5 % za razdoblje između 7. veljače 2017. i 1. travnja 2017.;
- naloži tuženiku plaćanje iznosa od 9,72 eura po danu na temelju kamata, s početkom od 2. travnja 2017. pa do dana u kojem je dug isplaćen u cijelosti; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

Tužitelj navodi da je tuženik povrijedio svoje ugovorne obveze jer nije proveo projekt EASIER i jer nije društvu CSJU dostavio relevantne izvještaje i dokumente u skladu s člankom II.2 priloga II. Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava.

Štoviše, tuženik nije izvršio posao koji je bio dužan izvršiti u skladu s prilogom I., čime je povrijedio svoje obveze iz članka II. 3. točaka (a), (e) i (h) priloga II. Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava.

Tužitelj je, prema tome, raskinuo Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava na temelju članka II.38 priloga II. Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava te je izdao obavijest o terećenju na ime pretfinanciranja iznosa od 101 370,94 eura koji je koordinator tuženiku već isplatio u skladu s odredbama Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava. Uistinu, iznos na ime pretfinanciranja vlasništvo je tužitelja do konačnog plaćanja.

Potpuno su nesporne činjenice ovog slučaja na kojima se temelje obveze društva Revoind Industriale S.r.l., kao korisnika Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava, a tuženikovi prigovori su općeniti, nepotpuni i nepotkrijepljeni dokazima pa su stoga potpuno neosnovani.

Pema tome, tužitelj može tražiti povrat i naknadu iznosa koji je tuženiku platio na temelju pretfinanciranja, uvećanoga za zatezne kamate.

Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoind Industriale

(Predmet T-269/17)

(2017/C 231/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zastupnici: B. Mastantuono, agent i M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da društvu CSJU isplati iznos od 433 485,93 eura na temelju ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava s partnerima br. 325954 „ESCAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization” te iznos od 2 244,63 eura na temelju zateznih kamata izračunatih po stopi od 3,5 % za razdoblje između 7. veljače 2017. i 1. travnja 2017.;
- naloži tuženiku plaćanje iznosa od 41,57 eura po danu na temelju kamata s početkom od 2. travnja 2017. pa do dana u kojem je dug isplaćen u cijelosti; i

— naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

Tužitelj navodi da je tuženik povrijedio svoje ugovorne obveze jer nije proveo projekt ESICAPIA i jer nije društvu CSJU dostavio relevantne izvještaje i dokumente u skladu s člankom II.2 priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Štoviše, tuženik nije izvršio posao koji je bio dužan izvršiti u skladu s prilogom I., čime je povrijedio svoje obveze iz članka II. 3. točaka (a), (e) i (h) priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Tužitelj je, prema tome, raskinuo Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava na temelju članka II.38 priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava te je izdao obavijest o terećenju na ime pretfinanciranja iznosa od 433 485,93 eura koji je koordinator tuženiku već isplatio u skladu s Ugovorom o dodjeli bespovratnih sredstava. Uistinu, iznos na ime pretfinanciranja vlasništvo je tužitelja do konačnog plaćanja.

Potpuno su nesporne činjenice ovog slučaja na kojima se temelji obveza društva Revoind Industriale S.r.l., kao korisnika iz Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, a tuženikovi prigovori su općeniti, nepotpuni i nepotkrijepljeni dokazima pa su stoga potpuno neosnovani.

Pema tome, tužitelj može tražiti povrat i naknadu iznosa koji je tuženiku platio na temelju pretfinanciranja, uvećanoga za zatezne kamate.

Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoind Industriale

(Predmet T-270/17)

(2017/C 231/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zastupnici: B. Mastantuono, agent i M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da društvu CSJU isplati iznos od 625 793,42 eura na temelju Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava s partnerima br. 620108 „LOSITA-LOW Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft”, te iznos od 3 240,41 eura na temelju zateznih kamata izračunatih po stopi od 3,5 % za razdoblje između 7. veljače 2017. i 1. travnja 2017.;
- naloži tuženiku plaćanje iznosa od 60,01 eura po danu na temelju kamata, s početkom od 2. travnja 2017. pa do dana u kojem je dug isplaćen u cijelosti; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

Tužitelj navodi da je tuženik povrijedio svoje ugovorne obveze jer nije proveo projekt LOSITA i jer nije društvu CSJU dostavio relevantne izvještaje i dokumente u skladu s člankom II.2 priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Štoviše, tuženik nije izvršio posao koji je bio dužan izvršiti u skladu s prilogom I., čime je povrijedio svoje obveze iz članka II. 3. točaka (a), (e) i (h) priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Tužitelj je, prema tome, raskinuo Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava na temelju članka II.38 priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava te je izdao obavijest o terećenju na ime pretfinanciranja iznosa od 625 793,42 eura koji je koordinator tuženiku već isplatio u skladu s odredbama Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava. Uistinu, iznos na ime pretfinanciranja vlasništvo je tužitelja do konačnog plaćanja.

Potpuno su nesporne činjenice ovog slučaja na kojima se temelje obveze društva Revoind Industriale S.r.l., kao korisnika iz Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, a tuženikovi prigovori su općeniti, nepotpuni i nepotkrijepljeni dokazima pa su stoga potpuno neosnovani.

Pema tome, tužitelj može tražiti povrat i naknadu iznosa koji je tuženiku platio na temelju pretfinanciranja, uvećanoga za zatezne kamate.

Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoind Industriale

(Predmet T-271/17)

(2017/C 231/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zastupnik: B. Mastantuono, agent i M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da društvu CSJU isplati iznos od 189 128,26 eura na temelju Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava s partnerima br. 632456 „WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment” te iznos od 979,32 eura na temelju zateznih kamata izračunatih po stopi od 3,5 % za razdoblje između 7. veljače 2017. i 1. travnja 2017.;
- naloži tuženiku plaćanje iznosa od 18,14 eura po danu na temelju kamata, s početkom od 2. travnja 2017. pa do dana u kojem je dug isplaćen u cijelosti; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

Tužitelj navodi da je tuženik povrijedio svoje ugovorne obveze jer nije proveo projekt WITTINESS i jer nije društvu CSJU dostavio relevantne izvještaje i dokumente u skladu s člankom II.2 priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Štoviše, tuženik nije izvršio posao koji je bio dužan izvršiti u skladu s prilogom I., čime je povrijedio svoje obveze iz članka II. 3. točaka (a), (e) i (h) priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Tužitelj je, prema tome, raskinuo Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava na temelju priloga II. članka II.38 Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava te je izdao obavijest o terećenju na ime pretfinanciranja iznosa od 189 128,26 eura kojeg je koordinator tuženiku već isplatio u skladu s Ugovorom o dodjeli bespovratnih sredstava. Uistinu, iznos na ime pretfinanciranja vlasništvo je tužitelja do konačnog plaćanja.

Potpuno su nesporne činjenice ovog slučaja na kojima se temelje obveze društva Revoind Industriale S.r.l., kao korisnika iz Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, a tuženikovi prigovori su općeniti, nepotpuni i nepotkrijepljeni dokazima pa su stoga potpuno neosnovani.

Prema tome, tužitelj može tražiti povrat i naknadu iznosa koji je tuženiku platio na temelju pretfinanciranja, uvećanoga za zatezne kamate.

Tužba podnesena 5. svibnja 2017. – Webgarden protiv EUIPO-a (Dating Bracelet)**(Predmet T-272/17)**

(2017/C 231/43)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke***Tužitelj:* Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budimpešta, Mađarska) (zastupnik: G. Jambrik, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni dizajn:* dizajn Unije „Dating Bracelet” – prijava za registraciju br. 14450019*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. ožujka 2017. (predmet R 658/2016-5)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 4. Uredbe br. 207/2009.
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.
- Povreda članka 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- Povreda članka 21. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – SH protiv Komisije**(Predmet T-283/17)**

(2017/C 231/44)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* SH (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom,

i stoga,

- utvrdi da je članak 2. stavak 2. podstavak 3. Priloga VII. Pravilniku o osoblju nezakonit;

- poništi odluku od 13. srpnja 2016. Ureda za vođenje i isplatu pojedinačnih potraživanja (u daljnjem tekstu: PMO) i u mjeri u kojoj je potrebno, odluku o izričitom odbijanju prigovora od 3. veljače 2017.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti iznesenom protiv odluke od 13. srpnja 2016. jer se ta odluka temelji na primjeni članka 2. stavka 2. podstavka 3. Priloga VII. Pravilniku o osoblju čime se povrjeđuje zabrana diskriminacije koja se temelji na nacionalnosti i/ili rođenju, načelo jednakosti, pravo na obrazovanje, zaštita interesa djeteta, načelo proporcionalnosti i legitimnost svakog odstupanja od prava iz Povelje.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prva i povredi načela dobre uprave jer se odluka od 13. srpnja 2016. temelji na nezakonitoj odredbi Pravilnika.

Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Le Pen protiv Parlamenta

(Predmet T-284/17)

(2017/C 231/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnik: M. Ceccaldi, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog parlamenta od 2. ožujka 2017. o zahtjevu za ukidanje imuniteta Marine Le Pen 2016/2295 (IMM);
- naloži Parlamentu plaćanje iznosa od 35 000 eura Marine Le Pen na temelju naknade pretrpljene neimovinske štete;
- naloži Parlamentu plaćanje iznosa od 5 000 eura Marine Le Pen na temelju naknade troškova čiju je naknadu moguće tražiti;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. Protokola br. 7. o povlasticama i imunitetima Europske unije (u daljnjem tekstu „Protokol”). Ovaj se tužbeni razlog dijeli na četiri dijela.
 - Prvi dio, koji se temelji na opsegu imuniteta predviđenog člankom 8. Protokola.
 - Drugi dio, koji se temelji na predmetu imuniteta predviđenog člankom 8. Protokola.
 - Treći dio, koji se temelji na Parlamentovoj tradicionalnoj zaštiti imuniteta predviđenog člankom 8. Protokola.
 - Četvrti dio, koji se temelji na povredi imuniteta M. Le Pen predviđenog člankom 8. Protokola.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. Protokola. Ovaj se tužbeni razlog dijeli na dva dijela.
 - Prvi dio, koji se temelji na predmetu članka 9. Protokola.
 - Drugi dio, koji se temelji na pogrešci Europskog parlamenta koja se tiče prava s obzirom na ukidanje imuniteta M. Le Pen.
 - Treći dio, koji se temelji na činjenici da je ukidanje imuniteta protivno neovisnosti M. le Pen i institucije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i načela dobre uprave. Ovaj se tužbeni razlog dijeli na dva dijela.
 - Prvi dio, koji se temelji na različitom postupanju prema M. Le Pen u usporedivim situacijama i na povredi načela jednakog postupanja.
 - Drugi dio, koji se temelji na činjenici da je pobijana odluka očit slučaj *fumus persecutionis* te da se njome krši načelo dobre uprave.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane.

Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet T-285/17)

(2017/C 231/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: T. Beazley, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 34.) u dijelu u kojem se primjenjuje na tužitelja;
- poništi Provedenu uredbu Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 1.) u dijelu u kojem se primjenjuje na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Vijeće nije na temelju odgovarajuće pravne osnove donijelo pobijane akte.
 - Pobijana odluka nije ispunjavala pretpostavke potrebne za to da je Vijeće usvoji na temelju članka 29. UEU-a.
 - Nisu bile ispunjene pretpostavke za donošenje akata na temelju članka 215. UFEU-a jer nije postojala valjana odluka na temelju Glave V. Poglavlja 2. UEU-a.
 - Nije postojala dovoljna veza da bi se protiv tužitelja moglo pozvati na članak 215. UFEU-a.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće zlorabilo svoje ovlasti.
 - U biti, prava svrha provedbe pobijanih akta bila je dodvoravanje postojećem ukrajinskom režimu (kako bi Ukrajina razvila bliske veze s Europskom unijom), a ne u pobijanim aktima izričito navedeni razlozi/svrhe.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Vijeće nije navelo obrazloženje.
 - „Obrazloženje” pobijanih akata za obuhvaćanje tuženika tim mjerama, osim što je pogrešno, šablonsko je, neprimjereno i nedovoljno podrobno.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da tužitelj ne ispunjava navedene pretpostavke koji su potrebni za uvrštenje osobe na popis u mjerodavnom trenutku.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće počinilo očite pogreške u procjeni time što je tužitelja obuhvatilo pobijanim mjerama. Vijeće je počinilo očitu pogrešku time što je ponovo uvrstilo tužitelja na popis, ne uzimajući u obzir očitu nepovezanost „obrazloženja” i mjerodavnih kriterija za uvrštavanje.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su povrijeđena tužiteljeva prava obrane i/ili da mu je bila uskraćena djelotvorna sudska zaštita. Između ostalog, Vijeće se nije prikladno savjetovalo s tužiteljem prije njegovog ponovnog uvrštavanja na popis te tužitelju nije bilo omogućeno da na prikladan ili pravedan način ispravi greške ili dostavi podatke koji se odnose na njegove osobne okolnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je povrijeđeno tužiteljevo pravo na vlasništvo iz članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer, među ostalim, mjere ograničavanja predstavljaju neopravdano i neproporcionalno ograničenje prava na vlasništvo.

Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet T-286/17)

(2017/C 231/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukrajina) (zastupnik: T. Beazley, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 34.) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 1.) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Vijeće nije imalo valjano pravnu osnovu za donošenje osporavanih akata.
 - Uvjeti za to da se Vijeće pozove na članak 29. UEZ-a nisu bili ispunjeni za osporavanu odluku.

- Uvjeti za pozivanje na članak 215. UFEU-a nisu bili ispunjeni jer nije bilo valjane odluke na temelju poglavlja 2. glave V. UEU-a.
 - Nije postojala dovoljna veza da se pozove na članak 215. UFEU-a protiv tužitelja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće zlouporabilo svoje ovlasti.
- Pravi cilj Vijeća pri provedbi osporavanih akata bio je da pokuša pridobiti naklonost trenutnog režima u Ukrajini (tako da Ukrajina razvije bliskije odnose s EU-om) i nije odgovarao ciljevima ni obrazloženjima navedenima u osporenim aktima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Vijeće nije poštovalo svoju obvezu obrazlaganja.
- „Obrazloženje” iz osporavane odluke za uvrštavanje tužitelja (osim što je pogrešno) sastavljeno je *pro formae*, neprimjereno je i neprikladno individualizirano.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da tužitelj nije ispunjavao kriterije za osobu koju se u mjerodavno vrijeme moglo uvrstiti na popis.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocijeni jer je uključilo tužitelja u osporavane mjere. Time što je ponovo uvrstilo tužitelja unatoč očitom nepostojanju veze između „obrazloženja” i relevantnih kriterija za određivanje, Vijeće je počinilo očitu pogrešku.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su prava obrane tužitelja povrijeđena i/ili da mu je uskraćena učinkovita sudska zaštita. Između ostalog, Vijeće se nije na primjeren način obratilo tužitelju prije njegova ponovnog uvrštavanja na popis, i nije mu omogućena primjerena i poštena mogućnost da ispravi pogreške ili podnese informacije u vezi sa svojim osobnim okolnostima.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su povrijeđena tužiteljeva vlasnička prava na temelju članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima na način da su, između ostalog, mjere ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničenje tih prava.

Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – Sky protiv EUIPO-a – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Predmet T-288/17)

(2017/C 231/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Sky plc (Isleworth, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: J. Barry, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Parrot Drones (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Parrot SKYCONTROLLER” – prijava za registraciju br. 13 107 842

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. ožujka 2017. u predmetu R 457/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova koji su nastali povodom ove tužbe i u postupku pred Uredom.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Stavytskyi protiv Vijeća

(Predmet T-290/17)

(2017/C 231/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Edward Stavytskyi (Belgija) (zastupnici: J. Grayston, *Solicitor*, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 34.) i Provedbenu odluku Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih, osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58., str. 1.), u dijelu u kojem su ti akti zadržali tužitelja na popisu osoba i subjekata obuhvaćenih mjerama ograničavanja;
- naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je zakonodavstvom kojim je popis uspostavljen povrijeđeno načelo proporcionalnosti jer je omogućilo uvrštavanje osobe na popis samo na temelju njezina podlijevanja kaznenom postupku te da se, slijedom navedenog pobijani akti temelje na nezakonitoj osnovi.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće očito pogriješilo u ocjeni jer nije imalo dovoljno čvrstu činjeničnu osnovu za uvrštavanje tužitelja na popis na temelju njegova podlijevanja kaznenom postupku koji provode ukrajinske vlasti zbog zloupotrebe javnih sredstava i imovine.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nedovoljnom obrazloženju jer je Vijeće u pobijanim aktima dalo nedovoljno i stereotipno obrazloženje s obzirom na to da je samo prepisalo tekst iz zakonodavstva kojim je popis uspostavljen.
 4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj pravnoj osnovi jer mjere koje je poduzelo Vijeće u odnosu na tužitelja nisu mjere vanjske politike nego je riječ o međunarodnoj suradnji u kaznenim postupcima pa su te mjere bile usvojene na pogrešnoj pravnoj osnovi.
-

Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Transdev i dr. protiv Komisije**(Predmet T-291/17)**

(2017/C 231/50)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Francuska), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villemontais, Francuska) (zastupnik: F. Salat-Baroux, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- ponajprije, proglasi djelomično poništenje odluke Europske komisije od 2. veljače 2017. koja se odnosi na program potpora SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) koje je Francuska provela u korist autobusnih prijevoznih poduzeća u regiji Île-de-France, u dijelu u kojem, u svom članku 1., navodi da je program regionalnih potpora „nezakonito” proveden, iako se radilo o postojećem programu potpora;
- podredno, proglasi djelomično poništenje odluke Europske komisije od 2. veljače 2017. o programima potpora SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) koje je Francuska provela u korist autobusnih prijevoznih poduzeća u regiji Île-de-France, u dijelu u kojem, u svom članku 1., navodi da je program regionalnih potpora nezakonito proveden u razdoblju prije 25. studenoga 1998.;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji je istaknut kao glavni, temelji se na činjenici da se program regionalnih potpora o kojem je riječ nije provodio nezakonito, s obzirom na to da nije bio podvrgnut obvezi podnošenja prethodne obavijesti. Program regionalnih potpora je, naime, program postojećih potpora u smislu članka 108. stavka 1. UFEU-a i odredbi članka 1. točke (b) te poglavlja VI. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.) (u daljnjem tekstu „Uredba br. 2015/1589”). Prema pravilima koja se primjenjuju na postojeće programe potpora, njihova primjena nije nezakonita, s obzirom na to da Komisija može, po potrebi, propisati odgovarajuće mjere kojima će se oni u budućnosti izmijeniti ili ukinuti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji je istaknut podredno, temelji se na činjenici da program regionalnih potpora nije postojeći program potpora. Prema tužiteljima, Komisija je učinila pobijanu odluku nezakonitom time što je zaključila da je desetogodišnji zastarni rok prekinut tužbom koju je 2004. pred nacionalnim sudom podnio Syndicat autonome des transportateurs de voyageurs (u daljnjem tekstu „SATV”). Naime, članak 17. Uredbe br. 2015/1589 određuje da se desetogodišnji zastarni rok može prekinuti samo mjerom koju poduzme Komisija ili neka zemlja članica koja djeluje na Komisijin zahtjev. Tužitelji ističu da podnošenje NSPP-ove tužbe pred nacionalnim sudom nije mjera kojom se prekida zastarni rok u smislu te odredbe.

Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Région Île-de-France protiv Komisije**(Predmet T-292/17)**

(2017/C 231/51)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Région Île-de-France (Pariz, Francuska) (zastupnik: J.-P. Hordies, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku koju je Europska komisija donijela 2. veljače 2017. (SA.26763 – (2014/C) –), koja se odnosi na program potpora koje je Francuska provela u korist poduzeća javnog prijevoza u regiji Île-de-France, u dijelu u kojem je taj program definirala kao državne potpore;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinu odbijanju da program potpore regiji definira kao postojeću potporu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja pobijane odluke. Ovaj se tužbeni razlog dijeli na dva dijela:
 - Prvi dio, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja koje se odnosi na kriterij selektivnosti.
 - Drugi dio, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja koje se odnosi na kriterij neopravdane gospodarske prednosti.

Tužba podnesena 12. svibnja 2017. – Lion's Head Global Partners protiv EUIPO-a – Lion Capital (Lion's Head)

(Predmet T-297/17)

(2017/C 231/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Lion's Head Global Partners LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: R. Nöske, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lion Capital LLP (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga „Lion's Head” u kojoj je naznačena Europska unija br. 997 073

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. veljače 2017. u predmetu R 1478/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odbije prigovor;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – VSM protiv EUIPO-a (WE KNOW ABRASIVES)**(Predmet T-297/17)**

(2017/C 231/53)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: VSM . Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hannover, Njemačka) (zastupnik: M. Horak, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „WE KNOW ABRASIVES” – prijava za registraciju br. 15 063 522

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. ožujka 2017. u predmetu R 1595/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 63. stavka 1. u vezi s člancima 58. i 59. Uredbe br. 207/2009, povreda članka 63. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 i stoga, povreda prava na saslušanje kao načela.

Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Predmet T-299/17)**

(2017/C 231/54)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: znak „1000” – žig Europske unije br. 12 333 531

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. ožujka 2017. u predmetu R 650/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- u slučaju intervencije druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem, toj stranci naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda načela jednakog postupanja i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 17. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Predmet T-300/17)

(2017/C 231/55)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: znak „3000” – žig Europske unije br. 12 511 119

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. u predmetu R 653/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- u slučaju intervencije druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem, toj stranci naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda načela jednakog postupanja i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 17. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)

(Predmet T-301/17)

(2017/C 231/56)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: znak „2000” – žig Europske unije br. 12 511 069

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. u predmetu R 651/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- u slučaju intervencije druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem, toj stranci naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda načela jednakog postupanja i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Predmet T-302/17)

(2017/C 231/57)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: znak „6000” – žig Europske unije br. 13 112 545

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. u predmetu R 656/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- u slučaju intervencije druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem, toj stranci naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda načela jednakog postupanja i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Predmet T-303/17)

(2017/C 231/58)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: znak „4000” – žig Europske unije br. 12 333 548

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. u predmetu R 654/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- u slučaju intervencije druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem, toj stranci naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda načela jednakog postupanja i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)

(Predmet T-304/17)

(2017/C 231/59)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: znak „5000” – žig Europske unije br. 12 333 555

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. u predmetu R 655/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- u slučaju intervencije druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem, toj stranci naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda načela jednakog postupanja i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 17. svibnja 2017. – Red Bull protiv EUIPO-a (Prikaz paralelograma koji se sastoji od dva polja u različitim bojama)

(Predmet T-305/17)

(2017/C 231/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (zastupnici: A. Renck i S. Petivlasova, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a (Prikaz paralelograma koji se sastoji od dva polja u različitim bojama) – prijava za registraciju br. 14 326 508

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. siječnja 2017. u predmetu R 2582/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 3. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 18. svibnja 2017. – adidas protiv EUIPO-a – Shoe Branding Europe (Prikaz triju paralelnih pruga)

(Predmet T-307/17)

(2017/C 231/61)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: adidas (Herzogen, Njemačka) (zastupnici: I. Fowler i I. Junkar, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (Prikaz triju paralelnih pruga) – žig Europske unije br. 12 442 166

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. ožujka 2017. u predmetu R 1515/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem, ako se uključi u postupak kao intervenijent, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 52. stavka 2. u vezi s člankom 7. stavkom 3. Uredbe br. 207/2009.
-

**Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – Lion's Head Global Partners protiv EUIPO-a – Lion Capital
(LION'S HEAD global partners)**

(Predmet T-310/17)

(2017/C 231/62)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Lion's Head Global Partners LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: R. Nöske, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Lion Capital LLP (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „LION'S HEAD global partners” – međunarodna registracija br. 996 979

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. veljače 2017. u predmetu R 1477/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. veljače 2017. (predmet R 1477/2016-4) u postupku povodom prigovora između društava Lion's Head Global Partners LLP i Lion Capital LLP i odbije prigovor;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 19. svibnja 2017. – Stips protiv Komisije

(Predmet T-311/17)

(2017/C 231/63)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Adolf Stips (Besozzo, Italija) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi,

- ponajprije, da se poništava odluka TOSUR-a od 19. kolovoza 2016. o tome da se tužitelja ne uvrsti u razred AD13 na temelju postupka razvrstavanja za 2013.;
- podredno, da se Komisiji nalaže potpuna naknada imovinske i neimovinske štete tužitelju;

— da se, u svakom slučaju, Komisiji nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a, time što je Komisija zanemarila obrazloženje presude od 19. srpnja 2016., Stips/Komisija (F-131/15, EU:F:2016:154) i izvršila presudu u zloj vjeri naštetivši apsolutnoj pravomoćnosti presuđene stvari Službeničkog suda Europske unije.

Tužba podnesena 22. svibnja 2017. – Wajos protiv EUIPO-a (oblik boce)

(Predmet T-313/17)

(2017/C 231/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Wajos GmbH (Dohr, Njemačka) (zastupnici: J. Schneiders, R. Krillke i B. Schneiders, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik boce) – prijava za registraciju br. 14 886 097

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2017. u predmetu R 1526/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 23. svibnja 2017. – Nosio protiv EUIPO-a (MEZZA)

(Predmet T-314/17)

(2017/C 231/65)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Nosio SpA (Mezzocorona, Italija) (zastupnici: A. Perani i J. Graffer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „MEZZA” – prijava za registraciju br. 14 822 506

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. ožujka 2017. u predmetu R 1518/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je došlo do povrede i pogrešne primjene članka 43. stavka 1. Uredbe br. 207/2009;
- proglasi dopuštenim predloženo ograničenje u razredu 33., odnosno „alkoholna pića, osobito vina i šampanjci, u bocama i/ili spremnicima čiji je obujam veći ili manji od 0,375 litre”;
- utvrdi da je došlo do povrede članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- poništi odluku petog žalbenog vijeća EUIPO-a, u postupku R 1518/2016-5, donesenu 1. ožujka 2017. i dostavljenu 23. ožujka 2017.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda i pogrešna primjena članka 43. stavka 1. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
- povreda i pogrešna primjena članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 19. svibnja 2017. – Clean Sky 2 Joint Undertaking protiv Revoind Industriale

(Predmet T-318/17)

(2017/C 231/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zastupnici: B. Mastantuono, agent i M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italija)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da društvu CSJU plati iznos od 359 913,75 eura na temelju Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava s partnerima br. 325940 „EULOSAM – Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model”, te iznos od 2 105,25 eura na temelju zateznih kamata izračunatih po stopi od 3,5 % za razdoblje između 31. siječnja i 1. travnja 2017.;
- naloži tuženiku plaćanje iznosa od 34,51 eura po danu na temelju kamata, s početkom od 2. travnja 2017. pa do dana u kojem je dug plaćen u cijelosti; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

Tužitelj navodi da je tuženik povrijedio svoje ugovorne obveze jer nije proveo projekt EULOSAM i jer nije društvu CSJU dostavio relevantne izvještaje i dokumente u skladu s člankom II.2 priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Štoviše, tuženik nije izvršio posao koji je bio dužan izvršiti u skladu s prilogom I., čime je povrijedio svoje obveze iz članka II. 3. točaka (a), (e) i (h) priloga II. Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Konzorcij je, prema tome, raskinuo Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava i izdao obavijest o terećenju na ime pretfinanciranja iznosa od 359 913,75 eura koji je koordinator tuženiku već isplatio u skladu s Ugovorom o dodjeli bespovratnih sredstava. Uistinu, iznos na ime pretfinanciranja vlasništvo je tužitelja do konačnog plaćanja.

Potpuno su nesporne činjenice ovog slučaja na kojima se temelje obveze društva Revoind Industriale S.r.l., kao korisnika iz Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, a tuženikovi prigovori su općeniti, nepotpuni i nepotkrijepljeni dokazima pa su stoga potpuno neosnovani.

Pema tome, tužitelj može tražiti povrat i naknadu iznosa koji je tuženiku platio na temelju pretfinanciranja, uvećanoga za zatezne kamate.

Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – Ceobus i dr. protiv Komisije

(Predmet T-330/17)

(2017/C 231/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Ceobus (Génicourt, Francuska), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Francuska), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Francuska), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Francuska), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (zastupnik: D. de Combles de Nayves, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- ponajprije, poništi Komisijinu odluku SA.26763 od 2. veljače 2017. koja se odnosi na navodne potpore dodijeljene poduzećima javnog prijevoza u regiji Ile-de-France u dijelu u kojem zaključuje da je program potpora regije Ile-de-France koji se provodio od 1984. do 2008. novi program potpora koji se „nezakonito provodio”;
- podredno, poništi Komisijinu odluku SA.26763 od 2. veljače 2017. koja se odnosi na navodne potpore koje je regija Ile-de-France dodijelila poduzećima javnog prijevoza u dijelu u kojem navodi da su pojedinačne potpore iz programa potpora regije Ile-de-France između svibnja 1994. i 25. studenoga 2008. nove potpore koje su se „nezakonito provodile”.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji proizlazi iz prvog dijela tužbenog zahtjeva, temelji se na povredi članka 108. UFEU-a, povredi članka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EU) br. 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu „Uredba br. 2015/1589”) (SL 2015., L 248, str. 9.), kao i na povredi pravomoćnosti presuda Suda Europske unije koje su donesene nakon podnošenja zahtjeva za prethodnu odluku.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na drugi dio tužbenog zahtjeva, temelji se na povredi članka 17. Uredbe br. 2015/1589, s obzirom na to da je Komisija, kao mjeru kojom se prekida zastarni rok, definirala mjeru kojom se nisu poštovali kriteriji definiranja te kategorije mjera predviđene navedenim člankom.
 3. Treći tužbeni razlog, koji proizlazi iz drugog dijela tužbenog zahtjeva, temelji se na povredi postupovnih prava zainteresiranih trećih osoba, s obzirom na to da je Komisija u svojoj odluci o pokretanju postupka navela da zastara nije bila prekinuta podnošenjem tužbe pred upravnim sudovima, nego Komisijinim prvim zahtjevom za informacijama od 25. studenoga 2008.
-

Tužba podnesena 23. svibnja 2017. – Steifer protiv EGSO-a**(Predmet T-331/17)**

(2017/C 231/68)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Guy Steifer (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)*Tuženik:* Europski gospodarski i socijalni odbor**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku Direktora ljudskih i financijskih resursa EGSO-a od 21. listopada 2002. kojom je odbijen tužiteljev zahtjev od 2. listopada 2002. za naknadu nepriznatog dijela njegovih prava na belgijsku mirovinu prenesenih na mirovinsko osiguranje zajednice;
- poništi mišljenje o određivanju tužiteljeva prava na starosnu mirovinu, utvrđenog odlukom br. 360/03 A od 15. prosinca 2003. u dijelu u kojem ono isključuje ili ne predviđa naknadu zaostalih iznosa njegove mirovine koje Office national des pensions du Royaume de Belgique (Nacionalni ured za mirovine Kraljevine Belgije) uplaćuje na bankovni račun EGSO-a s početkom od 1. siječnja 2004. zbog prijenosa njegovih mirovinskih prava;
- naložiti EGSO-u naknadu zaostalih iznosa mirovine tužitelju koje je Office national des pensions du Royaume de Belgique plaćao Odboru od 1. siječnja 2004. na temelju prijenosa njegovih mirovinskih prava, uvećanih za zatezne kamate po stopi koju je odredio ESB za svoje glavne poslove refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda, od datuma od kojeg su se ti iznosi trebali nadoknaditi do potpunog plaćanja;
- naložiti EGSO-u da tužitelju svaki mjesec nadoknadi zaostale iznose mirovine, koje će Office national des pensions du Royaume de Belgique još ubuduće uplaćivati na bankovni račun Odbora;
- naloži EGSO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zabrane stjecanja bez osnove Europske unije, prava na vlasništvo i članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike tumačenog u svjetlu njegovih ciljeva, s obzirom na to da pobijane odluke isključuju ili ne predviđaju tužiteljevo pravo na naknadu iznosa njegove nacionalne mirovine koja nije bila uključena u sastav njegove mirovine iz Europske unije.

Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Facebook protiv EUIPO-a – Brand IP Licensing (lovebook)**(Predmet T-757/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/69)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 68, 22. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Consorzio IB Innovation protiv Komisije**(Predmet T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 95, 27. 3. 2017.

Rješenje Općeg suda od 5. svibnja 2017. – King.com protiv EUIPO-a – TeamLava**(Predmet T-95/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/71)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 18. svibnja 2017. – Consorzio IB Innovation protiv Komisije**(Predmet T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 121, 18. 4. 2017.

ISPRAVCI

Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-86/17

(Službeni list Europske unije C 104 od 3. travnja 2017.)

(2017/C 231/73)

Obavijest u predmetu T-86/17, Le Pen/Parlament treba glasiti kako slijedi:

Tužba podnesena 10. veljače 2017. – Le Pen protiv Parlamenta

(Predmet T-86/17)

(2017/C 104/85)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnici: M. Ceccaldi i J.-P. Le Moigne, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Glavnog tajnika Europskog parlamenta od 5. prosinca 2016. koja je donesena na temelju Odluke 2009/C 159/01 Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. „o provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta”, kako je izmijenjena, kojom je utvrđen tužiteljin dug u iznosu od 298 497,87 eura na ime nepravilno uplaćenih iznosa u okviru parlamentarne pomoći i obrazložen zahtjev za njihov povrat te je naloženo odgovornom dužnosniku da, u suradnji s računovodstvenim službenikom institucije, pokrene postupak njihova povrata na temelju članka 68. provedbenih mjera Statuta zastupnika Europskog parlamenta i članaka 66., 78., 79. i 80. Financijske uredbe (FU);
- poništi obavijest o terećenju br. 2016-1560 od 6. prosinca 2016., kojom se tužiteljica obavještava o dugu od 298 497,87 eura na njeno ime koji je utvrđen nakon odluke Predsjedništva od 5. prosinca 2016., zahtjev za povrat pogrešno uplaćenih iznosa na temelju parlamentarne pomoći na temelju članka 68. mjera provedbe Statuta i članaka 66., 78., 79. i 80. FU-a;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu da M. Le Pen na ime naknade troškova čiju je naknadu moguće tražiti plati iznos od 50 000 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dvanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti donositelja akta. Tužiteljica smatra da je za donošenje Odluke Glavnog tajnika Europskog parlamenta od 5. prosinca 2016. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) nadležno Predsjedništvo Europskog parlamenta i da potpisnik odluke ne nije opravdao delegaciju nadležnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja u pobijanoj odluci iako to zahtijeva članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka jer se pobijana odluka odnosi na izvješće o istrazi Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) koja je okončana 26. srpnja 2016., a koje nije dostavljeno tužiteljici. Tužiteljica tako nije bila saslušana i nije mogla djelotvorno iznijeti svoju obranu jer joj je Glavni tajnik odbio dostaviti isprave na kojima se temelji pobijana odluka.
 4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na okolnosti da Glavni tajnik Europskog parlamenta nije osobno proučio spis. Tužiteljica smatra da je potonji samo preuzeo izvješće OLAF-a a da nikad nije osobno ispitaio njezin slučaj.
 5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju činjenica u prilog pobijane odluke i s njom povezane obavijesti o terećenju (u daljnjem tekstu: pobijani akti) jer su utvrđene činjenice netočne.
 6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na prebacivanju tereta dokazivanja. S tim u vezi, tužiteljica smatra da nije na njoj bilo da dostavi dokaz o radu svoje parlamentarne asistentice, nego da je, upravo suprotno, na nadležnim tijelima bilo da dokažu suprotno.
 7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti jer iznos čiji se povrat traži od tužiteljice nije detaljno obrazložen niti sadržava obrazloženje u pogledu metode izračuna i pretpostavlja da parlamentarna asistentica nije nikad radila za tužiteljicu.
 8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti jer su pobijani akti usvojeni s ciljem da se tužiteljici, zastupnici u Europskom parlamentu, uskrate sredstva za obnašanje njezina mandata.
 9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi postupka. Tužiteljica smatra da je Glavni tajnik, kako bi izbjegao obvezu da joj pošalje OLAF-ovo izvješće kojim je raspolagao, zahtjev za dostavu tog izvješća nezakonito poslao OLAF-u koji ga nikad nije dostavio.
 10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na diskriminatornom postupanju i postojanju *fumus persecutionis* jer se slučaj u okviru kojeg se odvija predmetni spor odnosi isključivo na tužiteljicu i njezinu političku stranku.
 11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na narušavanju neovisnosti zastupnice i posljedice nepostojanja imperativnog mandata. Cilj pobijanih akata nedvojbeno je povreda slobode izvršavanja tužiteljčina parlamentarnog mandata uskraćujući joj financijska sredstva koja su nužna za obavljanje njezine zadaće. Parlamentarna zastupnica ne može, osim toga, primati upute od Glavnog tajnika o načinu na koji mora izvršavati svoj mandat pod prijetnjom financijskih sankcija.
 12. Dvanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju nezavisnosti OLAF-a jer ta agencija ne pruža nikakva jamstva nepristranosti i poštenja te je ovisna o Europskoj komisiji.
-

Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-161/17

(Službeni list Europske unije C 151 od 15. svibnja 2017.)

(2017/C 231/74)

Obavijest u predmetu T-161/17, Le Pen/Parlament treba glasiti kako slijedi:

„Tužba podnesena 11. ožujka 2017. – Le Pen protiv Parlamenta**(Predmet T-161/17)**

(2017/C 151/49)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužiteljica: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnici: M. Ceccaldi i J.-P. Le Moigne, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Glavnog tajnika Europskog parlamenta od 6. siječnja 2017. koja je donesena na temelju članaka 33., 43., 62., 67. i 68. Odluke 2009/C 159/01 Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. „o provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta”, kako je izmijenjena, kojom je utvrđen tužiteljin dug u iznosu od 41 554 eura na ime nepravilno isplaćenih iznosa u okviru parlamentarne pomoći, obrazložen zahtjev za njihov povrat i kojom je naloženo odgovornom dužnosniku da, u suradnji s računovodstvenim službenikom institucije, pokrene postupak njihova povrata na temelju članka 68. provedbenih mjera i članaka 66., 78., 79. i 80. Financijske uredbe;
- poništi obavijest o terećenju br. 2017-22 od 11. siječnja 2017., kojom se tužiteljica obavještava o dugu od 41 554 eura na njezino ime koji je utvrđen nakon odluke Glavnog tajnika od 6. siječnja 2017., zahtjev za povrat pogrešno uplaćenih iznosa na temelju parlamentarne pomoći, primjenu članka 68. mjera provedbe Statuta i članaka 78., 79. i 80. Financijske uredbe;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu da M. Le Pen na ime naknade troškova čiju je naknadu moguće tražiti plati iznos od 50 000 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostacima koji utječu na formalnu zakonitost pobijanih akata. Taj se tužbeni razlog dijeli na pet dijelova.
 - Prvi dio, prema kojem nadležnost u području donošenja financijskih odluka koje se odnose na zastupnike pripada Predsjedništvu Europskog parlamenta, a ne Glavnog tajnika.
 - Drugi dio, prema kojem Predsjedništvo Europskog parlamenta ne može izmijeniti narav i opseg svoje nadležnosti. No, Glavni tajnik nije opravdao nikakvu redovnu delegaciju nadležnosti s predsjednika Predsjedništva Parlamenta koja bi mu omogućavala da donese i dostavi pobijane akte u svezi s reguliranjem financijskih pitanja koja se odnose na zastupnika.
 - Treći dio, prema kojem pobijani akti nisu dovoljno obrazloženi i predstavljaju dokaz o arbitrarnoj naravi.
 - Četvrti dio, koji se temelji na bitnim povredama postupka.

- Peti dio, koji se temelji na tome da Glavni tajnik Europskog parlamenta nije osobno razmotrio spis.
 - 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostacima koji utječu na materijalnu zakonitost pobijanih akata. Taj se tužbeni razlog dijeli na šest dijelova.
 - Prvi dio, koji se temelji na povredi načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.
 - Drugi dio, koji se temelji na nepostojanju činjenica u prilog pobijanih akata.
 - Treći dio, prema kojem su pobijanim aktima zlouporabljene ovlasti.
 - Četvrti dio, prema kojem je pobijanim aktima zlouporabljen postupak.
 - Peti dio, koji se temelji na diskriminatornoj naravi pobijanih akata i postojanju *fumus persecutionis*.
 - Šesti dio, koji se temelji na nepostojanju neovisnosti OLAF-a.”
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR